

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2015. november 30.
(OR. en)

14536/15

Intézményközi referenciaszám:
2015/0225 (COD)

EF 209
ECOFIN 918
SURE 38
CODEC 1584

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség/a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló 575/2013/EU rendelet módosításáról – <i>Az elnökség kompromisszumos szövege</i>

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti javaslatra vonatkozó harmadik elnökségi kompromisszumos szöveget.

A második kompromisszumos javaslathoz (ST 14496/15) képest új szövegrészeket **aláhúzott, félkövér betűtípus**, a törléseket pedig [...] jelzi.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló
575/2013/EU rendelet módosításáról
(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az értékpapírosítás a jól működő pénzügyi piacok fontos alkotórésze, amennyiben hozzájárul az intézmények finanszírozási forrásainak diverzifikálásához, a kockázati diverzifikáláshoz és a szabályozói tőke felszabadításához, amely azután további hitelnyújtás céljára használható fel. Emellett az értékpapírosítás az intézmények és más piaci szereplők számára befektetési többletlehetőségeket jelent, elősegítve a portfóliódiverzifikációt és a források eljuttatását a vállalkozásokhoz és a lakossághoz, mind tagállamokon belül, mind azok között. Ezeket az előnyöket azonban a potenciális költségekkel szembeállítva kell vizsgálni. Amint az a 2007 nyarán kezdődött pénzügyi válság első szakaszában látható volt, az értékpapírosítási piacon folytatott nem megfelelő gyakorlatok a pénzügyi rendszer integritásának súlyos veszélyeztetéséhez vezettek a túlzott tőkeáttétel, az árazást megnehezítő átláthatatlan és bonyolult struktúrák, a külső minősítésekre való automatikus ráhagyatkozás és a befektetők és az értékpapírosítást kezdeményezők érdekei közötti eltérések (az ún. „ügynöki kockázat”) miatt.

¹ HL C 68., 2012.3.6., 39. o.

- (2) Az elmúlt években az értékpapírosítási kibocsátások volumene az Unióban több ok miatt nem érte el a válság előtti csúcspontot; az egyik ok az értékpapírosítási ügyletekhez általában kötődő stigma. Az értékpapírosítási piac talpra állásához megbízható és prudens piaci gyakorlatok kialakítására van szükség a pénzügyi válságot kiváltó körülmények megismétlődésének elkerülése érdekében. E célból az [értékpapírosítási rendelet] megállapítja egy átfogó értékpapírosítási keretrendszer anyagi jogi elemeit, köztük az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások (a továbbiakban: STS értékpapírosítások) ad hoc kritériumait és e kritériumok értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok, kibocsátók és intézményi befektetők általi megfelelő alkalmazásának nyomon követésére hivatott felügyeleti rendszert. Az [értékpapírosítási rendelet] továbbá minden pénzügyi szolgáltatási ágazatra vonatkozó közös követelményeket állapít meg a kockázatmegtartás, az előzetes vizsgálat és a nyilvánosságra hozatal tekintetében.
- (3) Az [értékpapírosítási rendelet] céljaival összhangban módosítani kell az 575/2013/EU rendeletben az értékpapírosításokat kezdeményező, szponzoráló és azokba befektető intézményekre vonatkozóan meghatározott szabályozótőke-követelményeket annak érdekében, hogy azok megfelelően tükrözzék az STS értékpapírosítások speciális jellemzőit, és megszüntessék a rendszernek a pénzügyi válság során nyilvánvalóvá vált hiányosságait, nevezetesen a külső minősítésekre való automatikus ráhagyatkozást, a magas minősítéssel rendelkező ügyletrészsorozatok túlzottan alacsony kockázati súlyait – illetve az alacsony minősítéssel rendelkező sorozatok túlzottan magas kockázati súlyait –, valamint az alacsony kockázatterzékenységet. 2014. december 11-én a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) dokumentumot tett közzé „Az értékpapírosítási keretrendszer felülvizsgálata” címmel (a továbbiakban: a felülvizsgált bázeli keretrendszer), amelyben az értékpapírosításra vonatkozó szabályozótőke-követelményekkel kapcsolatos standardoknak a fenti hiányosságok kezelését célzó módosításait ismertette. Az 575/2013/EU rendelet módosításában figyelembe kell venni a felülvizsgált bázeli keretrendszer rendelkezéseit.

- (4) Az 575/2013/EU rendeletben meghatározott, értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó tőkekövetelményeket minden intézménynek azonos módszerek szerint kell kiszámítania. Az első lépcsőben és a külső minősítésekre való bármiféle automatikus ráhagyatkozás megszüntetése céljából az intézményeknek a szabályozóitőke-követelményt saját számításaik alapján kell meghatározniuk (e módszer elnevezése a továbbiakban: SEC-IRBA), amennyiben engedélyezett számukra a belső minősítésen alapuló módszer (a továbbiakban: IRB módszer) használata az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekkel megegyező típusú kitettségek esetében, és amennyiben az intézmény képes az alapul szolgáló kitettségek esetében úgy kiszámítani a szabályozóitőke-követelményt, mintha ezeket nem értékpapírosították volna („ K_{IRB} ”), minden esetben bizonyos előre meghatározott, egy felügyelet által megállapított képletben alkalmazott bemeneti adatokra is figyelemmel. Az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának külső minősítésen alapuló módszerét (a továbbiakban: SEC-ERBA) azok az intézmények használhatják, amelyek egy adott értékpapírosításban meglévő pozíciójuk tekintetében nem használhatják a SEC-IRBA módszert. A SEC-ERBA értelmében az egyes értékpapírosítási ügyletrészsorozatokhoz azok külső minősítése alapján kell hozzárendelni a tőkekövetelményeket. Ha az első két módszer nem használható, vagy ha a SEC-ERBA az alapul szolgáló kitettségek hitelkockázatához képest aránytalan szabályozóitőke-követelményeket eredményezne, akkor az intézmény alkalmazhatja az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának sztenderd módszerét (a továbbiakban: SEC-SA), amely felügyelet által megállapított képletben alapul, és amelynek bemeneti adata az alapul szolgáló kitettségekre azok értékpapírosításának hiányában a hitelkockázat sztenderd módszere (a továbbiakban: sztenderd módszer) szerint alkalmazandó tőkekövetelmény („ K_{SA} ”).

- (5) Szemben más pénzügyi eszközökkel, az értékpapírosítások esetében az ügynöki kockázat és a modellkockázat nagyobb szerepet játszik, és bizonytalansági tényezőt jelent az értékpapírosítások tőkekövetelményeinek számítása során azután is, hogy az összes megfelelő kockázati tényezőt figyelembe vették. E kockázatok megfelelő figyelembevétele érdekében az 575/2013/EU rendeletben minden értékpapírosítási pozícióra vonatkozóan 15 %-os alsó kockázatisúly-határt kell megállapítani. Az újra-értékpapírosítási pozíciók vonatkozásában azonban konzervatívabb szavatolótőke-számítást és 100 %-os alsó kockázatisúly-határt kell alkalmazni, tekintettel az újra-értékpapírosítások nagyobb összetettségére és kockázatára.
- (6) Tekintettel arra a hitelminőség-javításra, amelyet egy értékpapírosítási struktúrában a hátrább sorolt ügyletrészsorozatok biztosítanak az előrébb sorolt ügyletrészsorozatok számára, nem követelhető meg, hogy az intézmény az előre sorolt értékpapírosítási pozíciókra magasabb kockázati súlyt alkalmazzon annál, mintha közvetlenül birtokolná az alapul szolgáló kitettségeket. Az 575/2013/EU rendeletben ezért az alapul szolgáló kitettségeket figyelembe vevő („*look-through*”) megközelítést kell alkalmazni, amelynek értelmében egy előre sorolt értékpapírosítási pozícióhoz rendelt kockázati súly nem lehet magasabb, mint az alapul szolgáló kitettségekre alkalmazandó, kitettséggel súlyozott átlagos kockázati súly; ezt a megközelítést bizonyos feltételek figyelembevételével az alapul szolgáló kitettség-halmaz esetében alkalmazott módszertől (sztenderd módszer vagy IRB módszer) és attól függetlenül kell alkalmazni, hogy a vonatkozó pozíció minősített-e vagy sem.
- (7) A jelenlegi keretrendszerben kockázattal súlyozott kitettségértékre vonatkozó általános felső határt alkalmazhatnak azok az intézmények, amelyek az alapul szolgáló kitettségek tőkekövetelményét képesek az IRB-módszernek megfelelően úgy kiszámítani, mintha e kitettségeket nem értékpapírosították volna (K_{IRB}). Mivel az értékpapírosítási folyamat csökkenti az alapul szolgáló kitettségek kockázatát, e felső határ alkalmazását minden értékpapírosítást kezdeményező és szponzor intézmény számára lehetővé kell tenni, függetlenül az értékpapírosítási pozíció szavatolótőke-követelményének számítására általuk használt módszertől.

- (8) Amint arra az Európai Bankhatóság (EBH) az elismerhető értékpapírosításokról szóló, 2015. júliusi jelentésében² rámutatott, a nemteljesítésekkel és veszteségekkel kapcsolatos empirikus adatok azt jelzik, hogy az STS értékpapírosítások a válság során más értékpapírosításoknál jobban teljesítettek, ami azt tükrözi, hogy az STS értékpapírosításokra jellemző egyszerű, átlátható struktúrák és stabil alapokon álló végrehajtási gyakorlatok alacsonyabb működési, ügynöki és hitelkockázattal járnak. Helyénvaló ezért az 575/2013/EU rendelet módosításában az STS értékpapírosítások vonatkozásában megfelelően kockázatérzékeny, az EBH-jelentésben ajánlottal összhangban lévő kalibrálást biztosítani, ezen belül pedig különösen egy alacsonyabb, 10 %-os alsó kockázatisúly-határt meghatározni az előre sorolt pozíciók esetében.
- (9) Az STS értékpapírosítások fogalmának az 575/2013/EU rendelet szerinti szabályozóitőkekövetelmények céljára történő meghatározását azon értékpapírosításokra kell korlátozni, amelyek esetében az alapul szolgáló kitettségek tulajdonjogát átruházzák egy különleges célú gazdasági egységre („hagyományos értékpapírosítás”). Mindemellett a kis- és középvállalkozásoknak (kkv) nyújtott hitelek halmazán alapuló szintetikus értékpapírosításokban előre sorolt pozíciókat megtartó intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy e pozícióikra az STS értékpapírosításokra megállapított alacsonyabb tőkekövetelményeket alkalmazzák, amennyiben ezen ügyletek meghatározott szigorú kritériumok alapján magas minőségűeknek tekinthetők. Ebben az esetben, amikor a szintetikus értékpapírosítások ilyen csoportja tagállami központi kormányzat vagy központi bank vagy egy **fejlesztési** [...] szervezet [...] garanciáját vagy viszontgaranciáját élvezzi, az 575/2013/EU rendelet alapján a szabályozói tőkét illetően az STS értékpapírosításokra igénybe vehető kedvezményes elbánás nem sérti az állami támogatásokra vonatkozó szabályok betartását.

²

Lásd:

<https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

- (10) Az 575/2013/EU rendelet értékpapírosításokra vonatkozó egyéb szabályozóitőke-követelményeit csak annyiban kell módosítani, amennyiben ez a módszerek új hierarchiájának és az STS értékpapírosításokra vonatkozó speciális rendelkezéseknek a figyelembevételére érdekében szükséges. A jelentős kockázátátruházás elismerésére vonatkozó rendelkezéseket és a külső hitelminősítésekre vonatkozó követelményeket lényegében változatlan formában kell továbbra is alkalmazni. Teljes egészében el kell hagyni azonban az 575/2013/EU rendelet ötödik részét az addicionális kockázati súlyokra vonatkozó előírás kivételével, mely súlyokat továbbra is alkalmazni kell az [értékpapírosítási rendelet] 2. fejezetét megsértő intézmények esetében.
- (11) *törölve*
- (12) Helyénvaló, hogy az 575/2013/EU rendelet tekintetében e rendeletben előírt módosítások az e rendelet alkalmazásának kezdőnapján vagy azt követően kibocsátott és az említett napon fennálló értékpapírosításokra vonatkozzanak. Mindazonáltal a jogbiztonság és az átmenethez kapcsolódó költségek lehetőség szerinti csökkentése érdekében lehetővé kell tenni, hogy az intézmények a 2019. december 31-ig tartó időszakban az általuk az említett napon tartott, fennálló értékpapírosítási pozíciók tekintetében megtartsák szerzett jogaikat. Amennyiben az intézmény él ezzel a lehetőséggel, fennálló értékpapírosításaira továbbra is azok az alkalmazandó rendelkezések vonatkoznak, amelyeket az 575/2013/EU rendelet e rendelet alkalmazásának időpontját megelőzően alkalmazott változata állapított meg,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 575/2013/EK rendelet módosítása

Az 575/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:
 - a) A 13. és 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„13. „értékpapírosítást kezdeményező”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 3. pontjában meghatározott értékpapírosítást kezdeményező;

14. „szponzor”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 5. pontjában meghatározott szponzor;”
 - b) A 61. és 63. pont helyébe a következő szöveg lép:

„61. „értékpapírosítás”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 1. pontjában meghatározott értékpapírosítás;”

63. „újra-értékpapírosítás”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 4. pontjában meghatározott újra-értékpapírosítás;”

c) A 66. és 67. pont helyébe a következő szöveg lép:

„66. „különleges célú gazdasági egység”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 2. pontjában meghatározott különleges célú gazdasági egység:

„67. „ügyletrészsorozat”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 6. pontjában meghatározott ügyletrészsorozat;”

2. A 36. cikk (1) bekezdése k) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. értékpapírosítási pozíciók a 244. cikk (1) bekezdése b) pontjának, a 245. cikk (1) bekezdése b) pontjának és a 253. cikknek megfelelően;”

3. A 109. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„109. cikk

Az értékpapírosítási pozíciók kezelése

Az intézmények értékpapírosításban meglévő pozícióik kockázattal súlyozott kitettségértékét az 5. fejezetben foglaltaknak megfelelően számítják ki.”

3a. A 134. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Amennyiben valamely intézmény hitelkockázati fedezetet nyújt több kitettségre vonatkozóan olyan feltétellel, hogy fizetésre akkor kerül sor, ha a kitettségek körében bekövetkezik az n-edik nemteljesítés, és e hitelkockázati eseménnyel megszűnik a szerződés, a kockázattal súlyozott eszközérték megállapításához össze kell adni – az összeget 1 250 %-ban maximálva – n-1 kitettség kivételével a kosárban szereplő összes kitettség kockázati súlyait, és ezt meg kell szorozni a hitelderivatíva által nyújtott fedezet névértékével. Az összesítésbe bele nem számítandó n-1 kitettséget oly módon kell megválasztani, hogy azok a kitettségek tartozzanak közéjük, amelyek mindegyikének alacsonyabb a kockázattal súlyozott kitettségértéke, mint az összesítésben szereplő bármely kitettség kockázattal súlyozott kitettségértéke.

4. A 153. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az 5. fejezettel összhangban a követelések megvásárlója első veszteségviselő hitelkockázati fedezetként kezelheti az olyan vásárolt vállalati követeléseket, visszafizetendő árengedményeket, biztosítékokat vagy részleges garanciákat, amelyek nemteljesítési veszteségekre, felhígulási kockázatból származó veszteségekre, vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségviselő hitelkockázati fedezetet biztosítanak. A követelések eladójának a visszafizetendő árengedményeket első veszteségviselő ügyletrészsorozatnak kell kezelnie az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban. A nemteljesítési veszteségekre, felhígulási kockázatból származó veszteségekre, vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségviselő hitelkockázati fedezetet biztosító biztosíték vagy részleges garancia nyújtójának ezeket első veszteségviselő ügyletrészsorozatnak való kitettséggként kell kezelnie az 5. fejezettel összhangban.

5. A 154. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az 5. fejezettel összhangban a követelések megvásárlója első veszteségviselő hitelkockázati fedezetként kezelheti az olyan vásárolt lakossági követeléseket, visszafizetendő árengedményeket, biztosítékokat vagy részleges garanciákat, amelyek nemteljesítési veszteségekre, felhígulási kockázatból származó veszteségekre, vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségviselő hitelkockázati fedezetet biztosítanak. A nemteljesítési veszteségekre, felhígulási kockázatból származó veszteségekre, vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségviselő hitelkockázati fedezetet biztosító biztosíték vagy részleges garancia nyújtójának ezeket első veszteségviselő ügyletrészsorozatnak való kitettséggként kell kezelnie az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban.”

6. A 197. cikk (1) bekezdésének h) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„h) értékpapírosítási pozíciók, amelyek nem újra-értékpapírosítási pozíciók és amelyekre a 261–264. cikknek megfelelően 100 %-os vagy annál alacsonyabb kockázati súly vonatkozik;”

7. A harmadik rész II. címének 5. fejezete helyébe az alábbi szöveg lép:

„5. FEJEZET

1. SZAKASZ

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS AZ STS ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSOK KRITÉRIUMAI

242. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet alkalmazásában:

1. „visszavásárlási jog maradék pozíciókra”: olyan szerződéses opció, amely lehetővé teszi, hogy az értékpapírosítást kezdeményező hagyományos értékpapírosítás esetében a halmazban maradt, alapul szolgáló kitettségek visszavásárlása, szintetikus értékpapírosítás esetében pedig a hitelkockázati fedezet megszüntetése révén visszahívja az értékpapírosítási pozíciókat az értékpapírosított kitettségek egészének visszafizetése előtt, mindkét esetben akkor, ha az alapul szolgáló, fennálló kitettségek értéke egy bizonyos előre meghatározott szintre vagy az alá csökken;
2. „hitelminőség-javító, csak kamatfizetésű eszköz”: olyan mérlegen belüli eszköz, amely jövőbeli kamatjövedelemhez kapcsolódó pénzáramlásokat képvisel valamilyen értékelés szerint, és az értékpapírosításban alárendelt ügyletrészsorozat;
3. „likviditási hitelkeret”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 14. pontjában meghatározott likviditási hitelkeret;
4. „nem minősített pozíció” olyan értékpapírosítási pozíció, amely nem rendelkezik a 4. szakaszban említett külső hitelminősítő intézet által készített, elismert hitelminősítéssel;
5. „minősített pozíció” olyan értékpapírosítási pozíció, amely rendelkezik a 4. szakaszban említett külső hitelminősítő intézet által készített, elismert hitelminősítéssel;
6. „előre sorolt értékpapírosítási pozíció”: az alapul szolgáló kitettségek egészére vonatkozó elsőbbségi követeléssel biztosított vagy fedezett pozíció, ennek alkalmazásában tekintet nélkül a származtatott kamatláb- vagy devizaügyletek alapján esedékes összegekre, díjakra és hasonló kifizetésekre;

7. „IRB-halmaz”: az alapul szolgáló kitettségek olyan halmaza, amelynek vonatkozásában az intézmény számára engedélyezett az IRB-módszer alkalmazása, és amelynek minden kitettségeleme vonatkozásában az intézmény képes a 3. fejezet előírásainak megfelelően kockázattal súlyozott kitettségértéket számítani;
8. *törölve*
9. „vegyes halmaz”: az alapul szolgáló kitettségek olyan halmaza, amelynek vonatkozásában az intézmény számára engedélyezett az IRB-módszer alkalmazása, de az intézmény csak a kitettségek egy része tekintetében képes a 3. fejezet előírásainak megfelelően kockázattal súlyozott kitettségértéket számítani;
10. *törölve*
11. „túlfedezet”: a hitelminőség-javítás olyan formája, amelyben az alapul szolgáló kitettségek értéke meghaladja az értékpapírosított pozíciók értékét;
12. „STS értékpapírosítás”: az [értékpapírosítási rendelet] 6. cikkében meghatározott STS értékpapírosítás;
13. „eszközfedezetű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási program” vagy „ABCP-program”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 7. pontjában meghatározott eszközfedezetű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási (ABCP-) program;
14. „hagyományos értékpapírosítás”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 9. pontjában meghatározott hagyományos értékpapírosítás;
15. „szintetikus értékpapírosítás”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 10. pontjában meghatározott szintetikus értékpapírosítás;
16. „rulírozó kitettség”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 15. pontjában meghatározott rulírozó kitettség;

17. „gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 17. pontjában meghatározott, gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés;
18. „első veszteségviselő ügyletrészsorozat”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 18. pontjában meghatározott első veszteségviselő ügyletrészsorozat;
19. „állománykezelő”: az [értékpapírosítási rendelet] 142. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott állománykezelő;
20. „értékpapírosítási pozíció”: értékpapírosítási ügyletből eredő kitettség az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 19. pontjának meghatározása szerint;
21. „újra-értékpapírosítási pozíció”: újra-értékpapírosítási ügyletből eredő kitettség;
22. „eszközfedezetű kereskedelmi értékpapír ügylet” vagy „ABCP-ügylet”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 8. pontjában meghatározott eszközfedezetű kereskedelmi értékpapír (ABCP-) ügylet;
23. „fejlesztési szervezet”: valamely tagállam központi vagy regionális kormányzata által létrehozott szervezet, amely fejlesztési kölcsönöket vagy fejlesztési célú garanciákat nyújt [...], és amelyek elsődleges célja nem a profittermelés **vagy a piaci részesedés maximalizálása**, hanem az adott kormányzat közpolitikai céljainak előmozdítása, feltéve, hogy az adott kormányzat köteles biztosítani a vállalkozás vagy szervezet gazdasági bázisának védelmét, valamint a vállalkozás vagy szervezet fennállásának teljes ideje alatt fenntartani annak működőképességét; vagy az eredetileg nyújtott **tőkének vagy** forrásnak vagy az általa nyújtott fejlesztési kölcsönöknek legalább 90 %-át közvetlenül vagy közvetetten a tagállam központi vagy regionális kormányzata garantálja.

A 6. pontot illetően két vagy több, különböző lejáratú értékpapírosítási pozíció akkor minősül előre sorolt értékpapírosítási pozíciónak, ha az alapul szolgáló kitettségek egészére vonatkozó elsőbbségi követeléssel van biztosítva vagy fedezve, tekintet nélkül a származtatott kamatláb- vagy devizaügyletek alapján esedékes összegekre, díjakra, hasonló kifizetésekre és a veszteségek arányos eloszlására.

243. cikk
Az STS értékpapírosítások kritériumai

- (1) Az STS értékpapírosítási pozíciónak minősülő, ABCP-programbeli pozícióknak a következő további követelményeket is teljesíteniük kell ahhoz, hogy alkalmazni lehessen rájuk a 260., 262. és 264. cikk szerinti rendelkezéseket;
- a) az ABCP-program minden ügylete vonatkozásában az alapul szolgáló kitettségek az ABCP-programba való bevonáskor az értékpapírosítást kezdeményező, illetve az eredeti hitelező legjobb tudomása szerint megfelelnek azon feltételeknek, amelyek alapján egyedi kitettségi alapon, lakossággal szembeni kitettségek esetében 75 %-os vagy alacsonyabb, egyéb kitettségek esetében pedig 100 %-os vagy alacsonyabb kockázati súly rendelhető hozzájuk a sztenderd módszer alapján és figyelembe véve az elismerhető hitelkockázat-mérséklést;
 - aa) az a) ponttól eltérve amennyiben az intézmény a 248. cikk (3) bekezdése szerinti rendelkezést alkalmazza, vagy a 265. cikkel összhangban engedélyt kapott a belső értékelési módszer alkalmazására, az a kockázati súly, amelyet az intézmény a program keretében kibocsátott eszközfedezetű kereskedelmi értékpapírt teljes mértékben fedező likviditási kerethez rendelne, 100%-os vagy annál alacsonyabb.

- b) az egyetlen kötelezettnek való kitettségek aggregált kitettségértéke az ABCP-program szintjén nem haladja meg az ABCP-program összes kitettsége aggregált kitettségértékének 1 %-át abban az időpontban, amikor a kitettségeket az ABCP-programba bevonják. E számításnál az a kitettség, amely a szponzor legjobb tudomása szerint a 4. cikk (1) bekezdésének 39. pontjában meghatározott, kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának nyújtott hitel vagy lízing, egyetlen kötelezzettel szembeni kitettségnek tekintendő.

Vevőkövetelések esetében az első albekezdés nem alkalmazandó akkor, ha e vevőkövetelések hitelkockázatát teljes mértékben fedezi elismerhető hitelkockázati fedezet a 4. fejezet rendelkezéseinek megfelelően, feltéve, hogy a fedezetet intézmény, biztosító vagy viszontbiztosító nyújtja. Ezen albekezdés alkalmazásában a teljes mértékű fedezettség meglétének és a koncentrációs határérték elérésének megállapításához csak az árengedmények és túlfedezetek hatásának figyelembevétele után megmaradó vevőkövetelés-rész veendő figyelembe.

- (2) Az STS értékpapírosítási pozíciónak minősülő, nem ABCP-programbeli pozícióknak a következő további követelményeket is teljesíteniük kell ahhoz, hogy alkalmazni lehessen rájuk a 260., 262. és 264. cikk szerinti rendelkezéseket:
- a) az alapul szolgáló kitettségek kihelyezésére megbízható és prudens hitelnyújtási kritériumok alapján, a 2013/36/EU irányelv 79. cikkében szereplő kritériumok figyelembevételével kerül sor;
- b) az értékpapírosításba való bevonáskor az egyetlen kötelezzettel szembeni kitettségek aggregált kitettségértéke a halmazban nem haladja meg az alapul szolgáló kitettségek halmazában szereplő összes kitettség aggregált fennálló kitettségértékének 1 %-át. E számítás alkalmazásában a 4. cikk (1) bekezdésének 39. pontjában meghatározott, kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának nyújtott hitel vagy lízing egyetlen kötelezzettel szembeni kitettségnek tekintendő;

- c) az értékpapírosításba való bevonáskor az alapul szolgáló kitettségek megfelelnek azon feltételeknek, amelyek alapján legfeljebb a következő kockázati súly rendelhető hozzájuk a sztenderd módszer alapján és figyelembe véve az elismerhető hitelkockázat-mérséklést:
- i. 40 % kitettségértékkel súlyozott átlag alapon a portfólió szintjén, amennyiben a kitettség lakóingatlannal fedezett jelzáloghitel vagy a 129. cikk (1) bekezdése e) pontjában említettek szerinti teljes mértékben garantált, lakóingatlannal fedezett hitel,
 - ii. 50 % egyedi kitettségi alapon, amennyiben a kitettség kereskedelmi ingatlannal fedezett jelzáloghitel,
 - iii. 75 % egyedi kitettségi alapon, amennyiben a kitettség lakossággal szembeni kitettség,
 - iv. 100 % egyedi kitettségi alapon, bármely egyéb kitettség esetében;
- d) a c) pont i. és ii. alpontjának alkalmazása esetén egy adott eszközre vonatkozó, hátrább sorolt biztosítéki jogokkal fedezett hitelek csak akkor vonhatók be az értékpapírosításba, ha egyúttal bevonják az értékpapírosításba az ugyanarra az eszközre vonatkozó előre sorolt biztosítéki jogokkal fedezett hitelek mindegyikét is;
- e) a c) pont i. alpontjának alkalmazása esetén a 129. cikk (1) bekezdése d) pontja i. alpontjának és a 229. cikk (1) bekezdésének megfelelően mért hitelfedezeti arány az alapul szolgáló kitettségek halmazát alkotó egyetlen hitel vonatkozásában sem haladhatja meg a 100 %-ot az értékpapírosításba való bevonáskor.

A c) pontban a kockázati súlyokat a magasabb kockázati súlyoknak, illetve szigorúbb kritériumoknak a 124. cikk (2) bekezdése szerinti alkalmazása előtt kell kiszámítani.

2. SZAKASZ

JELENTŐS KOCKÁZATÁTRUHÁZÁS ELISMERÉSE

244. cikk

Hagyományos értékpapírosítás

- (1) A hagyományos értékpapírosítást kezdeményező intézmény kizárhatja az alapul szolgáló kitettségeket a kockázattal súlyozott kitettségérték és adott esetben a várható veszteségértékek számításából, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:
- a) az alapul szolgáló kitettségekhez tartozó jelentős hitelkockázatot ruháztak át harmadik félre;
 - b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az értékpapírosításba bevont minden értékpapírosítási pozícióra, vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat levonja az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján.
- (2) Jelentős hitelkockázat átruházásának minősül az alábbiak bármelyike:
- a) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által tartott köztes (*mezzanine*) értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértéke nem haladja meg az ebben az értékpapírosításban részt vevő összes köztes (*mezzanine*) értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének 50 %-át;
 - b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosításban az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértékének legfeljebb 20 %-ával rendelkezik, és teljesülnek a következő feltételek:
 - i. az értékpapírosítást kezdeményező bizonyítani tudja, hogy az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértéke jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségeken ésszerűen várható veszteséget;
 - ii. az értékpapírosításban nincs köztes (*mezzanine*) pozíció.

Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az a) vagy b) pontnak megfelelően az értékpapírosítással érne el, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, az illetékes hatóságok eseti alapon dönthetnek úgy, hogy nem valósul meg jelentős hitelkockázat harmadik félre történő átruházása.

E bekezdés alkalmazásában az alábbi követelményeknek megfelelő értékpapírosítási pozíció tekintendő köztes (*mezzanine*) értékpapírosítási pozíciónak:

- a) az e szakaszban foglaltak szerint kockázati súlya 1 250 %-nál alacsonyabb, vagy ilyen kockázati súlyú pozíció hiányában az első veszteségviselő ügyletrézsorozatnál előrébb sorolt;
- b) a SEC-IRBA, a SEC-ERBA illetve adott esetben a SEC-SA szerint 25%-nál magasabb kockázati súly tartozik hozzá, és az előre sorolt értékpapírosítási pozícióhoz képest alárendelt.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik az értékpapírosítást kezdeményező intézmények számára, hogy egy értékpapírosítással kapcsolatban jelentős hitelkockázatot átruháztottnak ismerjenek el, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény minden egyes esetben bizonyítani tudja, hogy a szavatalótőke-követelménynek a kezdeményező által az értékpapírosítással elért csökkentését a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása indokolja. Az engedélyt csak akkor lehet megadni, ha az intézmény mindkét alábbi feltételnek eleget tesz:

- a) az intézmény megfelelő belső kockázatkezelési elvekkel és módszerekkel rendelkezik a hitelkockázat átruházásának értékelésére;
- b) a hitelkockázat harmadik félre történő átruházását az intézmény minden egyes esetben belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja céljából is figyelembe vette.

- (4) Az (1)–(3) bekezdésben meghatározott követelményeken felül az alábbi feltételeknek is teljesülniük kell:
- a) az üzleti dokumentáció tükrözi az értékpapírosítás gazdasági tartalmát;
 - b) az értékpapírosítási pozíciók az értékpapírosítást kezdeményező intézmény számára nem jelentenek fizetési kötelezettséget;
 - c) az alapul szolgáló kitettségek az [értékpapírosítási rendelet] 8. cikke (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő módon jogilag elkülönülnek az értékpapírosítást kezdeményező intézménytől és hitelezőitől;
 - d) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény nem tart fenn magának ellenőrzést az alapul szolgáló kitettségek felett. Az értékpapírosítást kezdeményező alapul szolgáló kitettségek feletti ellenőrzése fenntartásának minősül, ha az intézmény a megelőzően átruházott kitettségeket visszavásárolhatja a kedvezményezettől abból a célból, hogy ily módon nyereséget realizáljon, vagy ha egyéb módon köteles visszavenni az átruházott kockázatot. Önmagában nem minősül a kitettségek feletti ellenőrzés fenntartásának az, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény fenntartja magának az alapul szolgáló kitettségek kezelésével kapcsolatos jogokat vagy kötelezettségeket;
 - e) az értékpapírosítási dokumentáció nem tartalmaz olyan feltételeket, amelyek:
 - i. arra kötelezik az értékpapírosítást kezdeményező intézményt, hogy az alapul szolgáló kitettségeket a halmaz átlagos minőségének javítása céljából módosítsa,
 - ii. az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségében bekövetkező romlás esetén növelik az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak fizetendő hozamot, vagy más módon javítják az értékpapírosítási pozíciókat;

- f) adott esetben az üzleti dokumentáció egyértelműen megállapítja, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor csak akkor vásárolhat vagy vásárolhat vissza értékpapírosítási pozíciókat, vagy akkor vásárolhat vissza, strukturálhat át vagy helyettesíthet alapul szolgáló kitettségeket szerződéses kötelezettségein túlmenően, ha az ügylet megfelel a szokásos piaci feltételeknek, és a benne részt vevő felek saját érdekük szem előtt tartásával, szabad és független felekként járnak el (*arm's length* – piaci feltételek szerinti ügylet);
- g) maradék pozíciókra vonatkozó visszavásárlási jog fennállta esetén ez a jog eleget tesz az alábbi feltételeknek is:
- i. gyakorlásáról az értékpapírosítást kezdeményező intézmény saját mérlegelési jogkörében dönthet,
 - ii. kizárólag akkor gyakorolható, ha az alapul szolgáló kitettségek eredeti értékének már csak legfeljebb 10 %-át nem törlesztették,
 - iii. nem teheti lehetővé a veszteségeknek hitelminőség-javítási pozíciókra vagy befektetők által tartott más pozíciókra történő allokálásának elkerülését, és más módon sem teheti lehetővé a hitelminőség javítását;
- h) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jogi szakvéleménnyel támasztja alá, hogy az értékpapírosítás megfelel az e bekezdés c) pontjában foglalt feltételeknek.
- (5) Az illetékes hatóságoknak folyamatosan tájékoztatniuk kell az EBH-t azokról az esetekről, amikor a (2) bekezdésnek megfelelően úgy döntöttek, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, továbbá a (3) bekezdésben foglalt lehetőség intézmények általi alkalmazásáról.

- (6) Az EBH nyomon követi a hagyományos értékpapírosítások során végrehajtott, e cikk szerinti jelentős kockázátátruházások elismerésével kapcsolatos felügyeleti gyakorlatokat, és megállapításait 2017. december 31-ig jelentésben foglalja össze a Bizottság számára. A Bizottság, adott esetben figyelembe véve az EBH jelentésében foglaltakat, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el az alábbiak további pontosítására:
- a) a jelentős hitelkockázat harmadik felekre történő átruházásának feltételei a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően;
 - b) „a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházásának” értelmezése az illetékes hatóságok által elvégzendő, a (2) bekezdés utolsó előtti albekezdésében és a (3) bekezdésben említett értékelés céljára;
 - c) azon értékpapírosítási ügyletek illetékes hatóságok általi értékelésével kapcsolatos követelmények, amelyek vonatkozásában az értékpapírosítást kezdeményező kéri jelentős hitelkockázat harmadik felek számára történő átruházásának elismerését a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően.

245. cikk

Szintetikus értékpapírosítás

- (1) Szintetikus értékpapírosítás esetében az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az alapul szolgáló kitétségekhez tartozó, kockázattal súlyozott kitétséggértékeket és – adott esetben – a várható veszteséggértékeket a 251. és a 252. cikk szerint számíthatja ki, ha a következő feltételek egyike teljesül:
- a) jelentős hitelkockázatot ruháztak át harmadik félre előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet révén;
 - b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az értékpapírosításban általa megtartott minden értékpapírosítási pozícióra, vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat levonja az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján.

(2) Jelentős hitelkockázat átruházásának minősül az alábbiak bármelyike:

- a) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által tartott köztes (*mezzanine*) értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértéke nem haladja meg az ebben az értékpapírosításban részt vevő összes köztes (*mezzanine*) értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének 50 %-át;
- b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosításban az első veszteségviselő ügyletrézsorozat kitettségértékének legfeljebb 20 %-ával rendelkezik, és teljesülnek a következő feltételek:
 - i. az értékpapírosítást kezdeményező bizonyítani tudja, hogy az első veszteségviselő ügyletrézsorozat kitettségértéke jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségeken ésszerűen várható veszteséget;
 - ii. az értékpapírosításban nincs köztes (*mezzanine*) pozíció.

Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény ezzel az értékpapírosítással érne el, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, az illetékes hatóságok eseti alapon dönthetnek úgy, hogy nem valósul meg jelentős hitelkockázat harmadik félre történő átruházása.

E bekezdés alkalmazásában az az értékpapírosítási pozíció tekintendő köztes (*mezzanine*) értékpapírosítási pozíciónak, amely megfelel a 244. cikk (2) bekezdésének utolsó albekezdésében megállapított követelményeknek.

- (3) A (2) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik az értékpapírosítást kezdeményező intézmények számára, hogy egy értékpapírosítással kapcsolatban jelentős hitelkockázatot átruházottnak ismerjenek el, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény minden egyes esetben bizonyítani tudja, hogy a szavatalótőke-követelménynek a kezdeményező által az értékpapírosítással elért csökkentését a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása indokolja. Az engedélyt csak akkor lehet megadni, ha az intézmény az alábbi feltételeknek eleget tesz:
- a) az intézmény megfelelő belső kockázatkezelési elvekkel és módszerekkel rendelkezik a kockázat átruházásának értékelésére;
 - b) a hitelkockázat harmadik félre történő átruházását az intézmény minden egyes esetben belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja céljából is figyelembe vette.
- (4) Az (1)–(3) bekezdésben meghatározott követelményeken felül az alábbi feltételeknek is teljesülniük kell:
- a) az üzleti dokumentáció tükrözi az értékpapírosítás gazdasági tartalmát;
 - b) a hitelkockázati fedezet, amely által a hitelkockázatot átruházzák, megfelel a 249. cikkben foglaltaknak;
 - c) az értékpapírosítási dokumentáció nem tartalmaz olyan feltételeket, amelyek:
 - i. esetében jelentős a kikötött küszöbérték, mely alatt a hitelkockázati fedezet hitelkockázati esemény bekövetkezésekor nem hívható le,
 - ii. lehetővé teszik a hitelkockázati fedezet felmondását az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségének romlásakor,
 - iii. arra kötelezik az értékpapírosítást kezdeményező intézményt, hogy az alapul szolgáló kitettségek összetételét a halmaz átlagos minőségének javítása céljából módosítsa,

- iv. az intézmény hitelkockázati fedezethez kapcsolódó költségeit vagy az értékpapírosítási pozíciók birtokosainak fizetendő hozamot növelik az alapul szolgáló halmaz hitelminőségében bekövetkező romlás esetén;
- d) a hitelkockázati fedezet az összes vonatkozó ország jogrendszerében érvényesíthető;
- e) adott esetben az üzleti dokumentáció egyértelműen megállapítja, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor csak akkor vásárolhat vagy vásárolhat vissza értékpapírosítási pozíciókat, vagy akkor vásárolhat vissza, strukturálhat át vagy helyettesíthet alapul szolgáló kitettségeket szerződéses kötelezettségein túlmenően, ha az ügylet megfelel a szokásos piaci feltételeknek, és a benne részt vevő felek saját érdekük szem előtt tartásával, szabad és független felekként járnak el (*arm's length* – piaci feltételek szerinti ügylet);
- f) maradék pozíciókra vonatkozó visszavásárlási jog fennállta esetén ez a jog eleget tesz valamennyi alábbi feltételnek:
- i. gyakorlásáról az értékpapírosítást kezdeményező intézmény saját mérlegelési jogkörében dönthet,
- ii. kizárólag akkor gyakorolható, ha az alapul szolgáló kitettségek eredeti értékének már csak legfeljebb 10 %-át nem törlesztették,
- iii. nem teheti lehetővé a veszteségeknek hitelminőség-javítási pozíciókra vagy befektetők által az értékpapírosításban tartott más pozíciókra történő allokálásának elkerülését, és más módon sem teheti lehetővé a hitelminőség javítását;
- g) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jogi szakvéleménnyel támasztja alá, hogy az értékpapírosítás megfelel az e bekezdés c) pontjában foglalt feltételeknek.

- (5) Az illetékes hatóságoknak folyamatosan tájékoztatniuk kell az EBH-t azokról az esetekről, amikor a (2) bekezdésnek megfelelően úgy döntöttek, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, továbbá a (3) bekezdésben foglalt lehetőség intézmények általi igénybevételéről.
- (6) Az EBH nyomon követi a szintetikus értékpapírosítások során végrehajtott, e cikk szerinti jelentős kockázátátruházások elismerésével kapcsolatos felügyeleti gyakorlatokat, és megállapításait 2017. december 31-ig jelentésben foglalja össze a Bizottság számára. A Bizottság, adott esetben figyelembe véve az EBH jelentésében foglaltakat, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el az alábbiak további pontosítására:
- a) a jelentős hitelkockázat harmadik felekre történő átruházásának feltételei a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően;
 - b) „a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházásának” értelmezése az illetékes hatóságok által elvégzendő, a (2) bekezdés utolsó előtti albekezdésében és a (3) bekezdésben említett értékelés céljára;
 - c) azon értékpapírosítási ügyletek illetékes hatóságok általi értékelésével kapcsolatos követelmények, amelyek vonatkozásában az értékpapírosítást kezdeményező kéri jelentős hitelkockázat harmadik felek számára történő átruházásának elismerését a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően.

246. cikk

A gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezésekkel kapcsolatos operatív követelmények

Amennyiben az értékpapírosítás rülirozó kitettségeket és gyorsított visszafizetésre vonatkozó vagy ehhez hasonló rendelkezéseket tartalmaz, csak akkor tekinthető úgy, hogy az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jelentős hitelkockázatot ruházott át, ha teljesülnek a 244. és 245. cikkben meghatározott feltételek, és – amennyiben életbe lép – a gyorsított visszafizetésre vonatkozó rendelkezés:

- a) nem rendeli alá az intézmény alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó előre sorolt vagy egyenrangú (*pari passu*) követelését más befektetők követeléseinek;

- b) nem rendeli még inkább alá az intézmény alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó követelését más felek követeléseinek;
- c) nem növeli más módon az intézmény alapul szolgáló rülirozó kitettségekből származó veszteségeknek való kitettségét.

3. SZAKASZ

A KOCKÁZATTAL SÚLYOZOTT KITETTSÉGÉRTÉKEK SZÁMÍTÁSA

1. ALSZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

247. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása

- (1) Amennyiben egy értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeihez kapcsolódó jelentős hitelkockázatot ruházott át a 2. szakasz alapján, és az [STS rendelet] 5a.cikkében meghatározott kritériumok teljesülnek, az intézmény:
- a) hagyományos értékpapírosítás esetén kizárhatja a kockázattal súlyozott kitettségértékeknek és adott esetben a várható veszteségértékeknek a számításából az alapul szolgáló kitettségeket;
 - b) szintetikus értékpapírosítás esetén az alapul szolgáló kitettségek tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és adott esetben a várható veszteségértékeket a 251. és a 252. cikk alapján számíthatja ki.
- (2) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező intézmény úgy döntött, hogy alkalmazza az (1) bekezdést, az értékpapírosításban esetlegesen általa tartott pozíciókra vonatkozóan az e fejezetben meghatározottaknak megfelelően kell kiszámítania a kockázattal súlyozott kitettségértékeket.

Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező intézmény nem ruházott át jelentős hitelkockázatot, vagy úgy döntött, hogy nem alkalmazza az (1) bekezdést, nem kell kiszámítania a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az adott értékpapírosításból esetlegesen tartott pozícióira vonatkozóan, hanem az alapul szolgáló kitettségeket továbbra is úgy kell szerepeltetnie a kockázattal súlyozott kitettségértékek számításánál, mintha azokat nem értékpapírosította volna.

- (3) Ha egy értékpapírosítási ügylet több különböző ügyletrészsorozatában lévő pozíciókkal szemben áll fenn kitettség, akkor minden egyes ügyletrészsorozattal szembeni kitettséget külön értékpapírosítási pozícióként kell kezelni. Az értékpapírosításhoz hitelkockázati fedezetet nyújtót értékpapírosítási pozícióval rendelkezőként kell kezelni. Értékpapírosítási pozíciónak tekintendő az olyan értékpapírosítási kitettség is, amely azon származtatott kamatláb- vagy devizaügyletből ered, amelyet az intézmény az értékpapírosítási ügylet során kötött.
- (4) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció nem került levonásra az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján, a 92. cikk (3) bekezdése alkalmazásában a kockázattal súlyozott kitettségértéket be kell számítani az intézmény kockázattal súlyozott kitettségértékeinek teljes összegébe.
- (5) Egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához a pozíció 248. cikk alapján kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni a vonatkozó teljes kockázati súllyal.
- (6) A teljes kockázati súlyt az e fejezetben meghatározott kockázati súly és a 270a. cikk szerinti esetleges addicionális kockázati súly összegeként kell meghatározni.

248. cikk
Kitettségérték

- (1) Az értékpapírosítási pozíció kitettségértékét az alábbiak szerint kell kiszámítani:
- a) a mérleg szerinti értékpapírosítási pozíció kitettségértéke a 110. cikkel összhangban az értékpapírosítási pozíciókon elvégzett egyedi hitelkockázati kiigazítások alkalmazását követően fennmaradó könyv szerinti érték;
 - b) a mérlegen kívüli értékpapírosítási pozíció kitettségértéke az adott értékpapírosítási pozíciónak az esetleges alkalmazandó, a 110. cikk szerinti hitelkockázati kiigazítások levonásával számított névértéke, az e bekezdésben meghatározott releváns hitel-egyenértékesítési tényezővel megszorozva. A hitel-egyenértékesítési tényező a készpénzelőleg esetének kivételével 100 %. Készpénzelőleg kitettségértékének meghatározásához 0 %-os hitelegyenértékesítési tényező alkalmazható a feltétel nélkül felmondható likviditási hitelkeret névértékére vonatkozóan, feltéve, hogy a likviditási hitelkeret lehívásából adódó visszafizetési kötelezettség az alapul szolgáló kitettségekből befolyó pénzáramlásból minden más kötelezettséget megelőzően kerül kielégítésre, az (1a) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek, és az intézmény kielégítő módon bizonyította az illetékes hatóság számára, hogy megfelelően konzervatív módszert alkalmaz a le nem hívott összeg megállapítására;
 - c) valamely értékpapírosítási pozíciónak a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletekből eredő partnerkockázatához kapcsolódó kitettségértékét a 6. fejezet alapján kell megállapítani.
 - d) Az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az olyan értékpapírosítási pozíciók kitettségértékéből, amelyekhez a 3. szakasznak megfelelően 1 250 %-os kockázati súlyt rendeltek vagy amelyet a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontjával összhangban levontak az elsődleges alapvető tőkéből, a 110. cikknek megfelelően levonhatja az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó egyedi hitelkockázati kiigazítások összegét és az érintett alapul szolgáló kitettségekhez kapcsolódó vissza nem fizetendő árendedményeket, amennyiben ezek a szavatolótőkét csökkentették.

- (1a) Az alábbi feltételeknek kell teljesülniük az (1) bekezdés b) pontjának utolsó mondatában említett 0 %-os hitelegyenértékesítési tényező alkalmazásához:
- a) a likviditási hitelkeret dokumentációja egyértelműen meghatározza és korlátozza azokat a körülményeket, melyek esetén a hitelkeretet lehívhatják;
 - b) a likviditási hitelkeret nem fordítható a lehívás időpontjában már elszenvedett veszteség fedezésére, így különösen a lehívás időpontjában már nem teljesítő kitettség likviditási támogatására, vagy az eszközöknek a valós értékük feletti áron történő megszerzésére;
 - c) a likviditási hitelkeret nem használható az értékpapírosítás állandó vagy rendszeres finanszírozási forrásaként;
 - d) a lehívott hitelkeret visszafizetése nem lehet alárendelve a befektetők követeléseinek, kivéve a származtatott kamatláb- vagy devizaügyletekből, díjakból vagy egyéb ilyen jellegű követelésekből adódó fizetéseket, és nem tartozhat fizetés alóli mentesítés vagy fizetési halasztás hatálya alá;
 - e) a likviditási hitelkeretet nem lehet lehívni a likviditási hitelkeretet támogató, összes hitelminőség-javítási lehetőség kimerítését követően;
 - f) a likviditási ügylet olyan rendelkezést tartalmaz, amelynek értelmében a lehívható összeg automatikusan csökken a nem teljesítő kitettségek összegével – ahol is a nemteljesítés a 3. fejezetnek megfelelően értelmezendő –, vagy, ha az értékpapírosított kitettségek halmaza minősítéssel rendelkező eszközökből áll, amelynek értelmében a likviditási hitelkeret megszűnik, ha a halmaz átlagos minősége a befektetési fokozatú minősítés alá csökken.

- (2) Ha az intézmény egy értékpapírosítási ügyletben kettő vagy több, egymást átfedő pozícióval rendelkezik, a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításakor csak egy pozíciót kell figyelembe vennie.

Ha a pozíciók részben fedik egymást, az intézmény két részre bonthatja a pozíciót, és az átfedést az első albekezdésnek megfelelően csak az egyik részhez kapcsolódóan veheti figyelembe. Ettől eltérően az intézmény kezelheti a pozíciókat teljes mértékben egymást átfedőként, és a tőkekövetelmény kiszámítása céljából kiterjesztheti azt a pozíciót, amelyik a nagyobb kockázattal súlyozott kitettségértékeket eredményezi.

Az intézmény elismerhet továbbá átfedést a kereskedési könyvben nyilvántartott pozíciókra vonatkozó egyedi kockázati szavatolótőke-követelmény és a kereskedési könyvön kívüli értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelmény között is, feltéve hogy az intézmény ki tudja számítani és össze tudja hasonlítani az adott pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket.

E bekezdés alkalmazásában két pozíciót akkor kell átfedőnek tekinteni, ha kölcsönösen kiegyenlítik egymást úgy, hogy az intézmény az egyik pozícióból eredő veszteséget a másik pozícióhoz kapcsolódó kötelezettségek teljesítése révén képes fedezni.

- (3) Amennyiben az ABCP-pozíciókra a 270c. cikk vonatkozik, akkor az intézmény az ABCP kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához egy likviditási hitelkerethez rendelt kockázati súlyt is használhat, feltéve, hogy ez a likviditási hitelkeret a programban kibocsátott ABCP 100 %-ára fedezetet nyújt, és ez a likviditási hitelkeret a veszteségviselési rangsorban az ABCP-vel megegyező helyen áll (*pari passu*) úgy, hogy azok egymást átfedő pozíciókat alkotnak. Amennyiben az intézmény az e bekezdésben meghatározott előírásokat alkalmazta, erről tájékoztatja az illetékes hatóságokat. Az e bekezdésben meghatározott 100 %-os fedezet kiszámításához az intézmény figyelembe vehet az ABCP-programban levő más likviditási kereteket, feltéve, hogy az ABCP-vel egymást átfedő pozíciókat alkotnak.

Értékpapírosítási pozíciók hitelkockázat-mérséklésének elismerése

- (1) Az intézmények – amennyiben teljesülnek az e fejezetben és a 4. fejezetben a hitelkockázat-mérséklésre vonatkozóan meghatározott követelmények – valamely értékpapírosítási pozíció tekintetében elismerhetnek előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.
- (2) Az elismert, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet arra a pénzügyi biztosítékra korlátozódik, amely figyelembe vehető a kockázattal súlyozott kitettségértéknek a 2. fejezet szerinti kiszámítása során, ahogy arról a 4. fejezet rendelkezik; a hitelkockázat-mérséklés elismerésének feltétele a 4. fejezet vonatkozó követelményeinek való megfelelés.

Az elismert, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet és előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtók köre azokra korlátozódik, amelyek a 4. fejezet alapján elismerhetők; a hitelkockázat-mérséklés elismerésének feltétele továbbá a 4. fejezet vonatkozó követelményeinek való megfelelés.

- (3) A (2) bekezdéstől eltérve, a 201. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontjában felsorolt elismert, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtóknak elismert külső hitelminősítő intézet olyan hitelminősítésével kell rendelkezniük, amely a hitelkockázati fedezet első elismerésének időpontjában 2-es vagy jobb, majd a későbbiekben 3-as vagy a feletti hitelminőségi besorolásnak felelt meg. Az ebben az albekezdésben meghatározott követelmény nem alkalmazandó az elismert központi szerződő felekre.

Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak arra, hogy a fedezetnyújtóval szembeni közvetlen kitettség tekintetében az IRB-módszert alkalmazzák, az elismerhetőség első albekezdésnek megfelelő értékelését a fedezetnyújtó PD-értéke és a 136. cikkben említett hitelminőségi besorolásoknak megfelelő PD közötti egyenlőség alapján végezhetik el.

- (4) A (2) bekezdéstől eltérve, a különleges célú gazdasági egységek elismert fedezetnyújtóknak tekinthetők abban az esetben, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:
- a) a különleges célú gazdasági egység a 4. fejezetnek megfelelően elismert pénzügyi biztosítéknak minősülő eszközöket birtokol;
 - b) az a) pontban említett eszközökkel összefüggésben nincsenek érvényben az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet igénybe vevő intézmény követeléseinél vagy függő követeléseinél előbbre sorolt vagy azokkal egyenrangú (*pari passu*) követelések vagy függő követelések;
 - c) a pénzügyi biztosíték elismeréséhez szükséges, a 4. fejezetben meghatározott összes követelmény teljesül.
- (5) A (4) bekezdés alkalmazásában az esetleges devizanem-eltérések és lejárat eltérések miatt a 4. fejezet szerint korrigált fedezeti összegnek (GA) az említett eszközök volatilitással korrigált piaci értékére kell korlátozódnia, a fedezetnyújtóval szembeni kitettségnek a sztenderd módszer szerint meghatározott kockázati súlyát (g) pedig annak a kockázati súlynak a súlyozott átlagaként kell meghatározni, amelyet az említett eszközökre mint pénzügyi biztosítékokra a sztenderd módszer szerint alkalmazni kellene.
- (6) Amennyiben egy értékpapírosítási pozícióra teljes hitelkockázati fedezet vagy arányosan számított részleges hitelkockázati fedezet vonatkozik, a következő követelmények alkalmazandók:
- a) a hitelkockázati fedezetet nyújtó intézmény a hitelkockázati fedezetben részesülő értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét a 3. alszakasznak megfelelően úgy számítja ki, mintha a szóban forgó pozíciót közvetlenül tartaná;
 - b) a hitelkockázati fedezetet vásárló intézmény a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 4. fejezet alapján számítja ki.

- (7) A (6) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetekben a következő követelmények alkalmazandók:
- a) a hitelkockázati fedezetet nyújtó intézmény a hitelkockázati fedezetben részesülő pozíciórészt értékpapírosítási pozícióként kezeli, és a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 3. alszakasznak megfelelően, valamint a (8)–(10) bekezdésre is figyelemmel úgy számítja ki, mintha a szóban forgó pozíciót közvetlenül tartaná;
 - b) a hitelkockázati fedezetet vásárló intézmény az a) pontban említett fedezett pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét a 4. fejezet alapján számítja ki. Az intézmény az értékpapírosítási pozíció hitelkockázati fedezetben nem részesülő részét különálló értékpapírosítási pozícióként kezeli, és a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 3. alszakasznak megfelelően, valamint a (8)–(10) bekezdésre is figyelemmel számítja ki.
- (8) A 3. alszakasz szerinti, az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának belső minősítésen alapuló módszerét (SEC-IRBA) vagy az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának sztenderd módszerét (SEC-SA) használó intézmények az alsó veszteségviselési határt (A) és a felső veszteségviselési határt (D) külön-külön határozzák meg a (7) bekezdésnek megfelelően kapott egyes pozíciókra, mintha azokat az ügylet kezdeményezésekor különálló értékpapírosítási pozíciókként bocsátották volna ki. A K_{IRB} vagy a K_{SA} értékét az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek eredeti halmazának figyelembevételével kell kiszámítani.

- (9) Az eredeti értékpapírosítási pozíciókra a 3. alszakasz szerinti, az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának külső minősítésen alapuló módszerét (SEC-ERBA) használó intézmények a következőképpen számítják ki a kockázattal súlyozott kitettségértéket a (7) bekezdésnek megfelelően kapott pozíciókra:
- a) amennyiben a kapott pozíció a veszteségviselési rangsorban előrébb sorolt, az eredeti értékpapírosítási pozíció kockázati súlyát kell hozzárendelni;
 - b) amennyiben a kapott pozíció a veszteségviselési rangsorban hátrább sorolt, a 261. cikk (7) bekezdése szerinti származtatott minősítés rendelhető hozzá. Ebben az esetben a szélességet jelölő T inputparamétert kizárólag a kapott pozíció alapján kell kiszámítani. ha nincs lehetőség származtatott minősítés alkalmazására, az intézmény az alábbiak közül a magasabb kockázati súlyt alkalmazza:
 - i. a (8) bekezdés és a 3. alszakasz szerint a SEC-SA alkalmazásával kapott kockázati súly; vagy
 - ii. az eredeti értékpapírosítási pozíció SEC-ERBA szerinti kockázati súlya.
- (10) A veszteségviselési rangsorban hátrább sorolt kapott pozíciót még akkor is előre nem sorolt értékpapírosítási pozícióként kell kezelni, ha az eredeti értékpapírosítási pozíció a hitelkockázati fedezetben részesülés előtt előre soroltnak minősül.

250. cikk

Burkolt támogatás

- (1) Az az értékpapírosítást kezdeményező intézmény, amely a 2. szakasz szerinti értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségéhez kapcsolódó jelentős hitelkockázatot ruházott át, valamint a szponzor intézmény a szerződéses kötelezettségeit meghaladóan nem nyújthat támogatást az értékpapírosításhoz a befektetők potenciális, illetve tényleges veszteségeinek csökkentése érdekében.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában egy ügylet nem tekinthető támogatásnak, ha azt a jelentős kockázat átruházásának vizsgálatánál megfelelően figyelembe vették, és ha mindkét fél saját érdekében eljárva, önálló és független félként hajtotta végre az ügyletet (*arm's length* – piaci feltételek szerinti ügylet). E célból az intézmény végrehajtja az ügylet teljes hitel-felülvizsgálatát, és figyelembe veszi legalább a következők mindegyikét:

- a) a visszavásárlási ár;
 - b) az intézmény tőke- és likviditási pozíciója a visszavásárlás előtt és után;
 - c) az alapul szolgáló kitettségek teljesítménye;
 - d) az értékpapírosítási pozíciók teljesítménye;
 - e) a támogatások hatása az értékpapírosítást kezdeményezőnél a befektetők vonatkozásában várhatóan felmerülő veszteségekre.
- (3) Az értékpapírosítást kezdeményező intézmény és a szponzor intézmény értesíti az illetékes hatóságot bármely, a (2) bekezdés szerinti értékpapírosítással kapcsolatban megkötött ügyletről.
- (4) Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH iránymutatást bocsát ki arra vonatkozóan, hogy e cikk alkalmazásában mi minősül piaci feltételek szerinti ügyletnek, és milyen ügylet nem irányul támogatás nyújtására.
- (5) Ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény vagy a szponzor intézmény valamely értékpapírosítás tekintetében nem felel meg az (1) bekezdésnek, az intézmény a szóban forgó értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy vonja be a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna, és közlésezi a következőket:
- a) annak tényét, hogy az (1) bekezdést megsértve támogatást nyújtott az értékpapírosításhoz; és
 - b) a nyújtott támogatásnak a szavatolótőke-követelményekre gyakorolt hatását.

251. cikk

Szintetikus értékpapírosítás során értékpapírosított kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása az értékpapírosítást kezdeményező intézménynél

- (1) Az alapul szolgáló kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása során a szintetikus értékpapírosítást kezdeményező intézménynek adott esetben az e szakaszban meghatározott számítási módszereket kell alkalmaznia a 2. fejezetben meghatározottak helyett. Az alapul szolgáló kitettségek tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségértéket és adott esetben a várható veszteségértéket a 3. fejezet alapján kiszámító intézmények esetében az ilyen kitettségekhez tartozó várható veszteségértéket nullának kell tekinteni.
- (2) Az első bekezdésben megállapított követelmények az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek teljes halmazára alkalmazandók. A 252. cikkekre is figyelemmel az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosításba bevont valamennyi ügyletrészsorozat vonatkozásában a kockázattal súlyozott kitettségértékeket e szakasz rendelkezései alapján számítja ki, ideértve azokat a pozíciókat is, amelyekre vonatkozóan az intézmény a 249. cikk alapján hitelkockázat-mérséklést tud elismerni. A hitelkockázat-mérséklésben részesülő pozíciókra alkalmazandó kockázati súlyt a 4. fejezetnek megfelelően módosítani lehet.

252. cikk

Lejárat eltérések kezelése szintetikus értékpapírosítás során

A kockázattal súlyozott kitettségértéknek a 251. cikk szerinti kiszámítása céljából az alábbiak szerint kell kiszámítani a kockázat átruházását lehetővé tevő hitelkockázati fedezet és az alapul szolgáló kitettségek közötti lejárat eltéréseket:

- a) az alapul szolgáló kitettségek lejáratának a leghosszabb lejáratú kitettség lejáratát kell tekinteni, ami nem haladhatja meg az öt évet. A hitelkockázati fedezet lejáratát a 4. fejezet szerint kell megállapítani;

- b) az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek figyelmen kívül kell hagynia minden lejáratú eltérést a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításakor azon értékpapírosítási pozíciók esetében, amelyekre e szakasz alapján 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaztak. A fennmaradó pozíciók esetében a lejáratú eltéréseket a 4. fejezetben meghatározottak szerint kell kezelni, a következő képlet alapján:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*) / (T - t^*))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t) / (T - t^*))))$$

ahol:

RW^*	=	a kockázattal súlyozott kitettségérték a 92. cikk (3) bekezdése a) pontjának alkalmazásában;
RW_{Ass}	=	az alapul szolgáló kitettségek arányosan számított, kockázattal súlyozott kitettségértéke, mintha azokat nem értékpapírosították volna;
RW_{SP}	=	a 251. cikk szerint számított, kockázattal súlyozott kitettségérték a lejáratú eltérés figyelmen kívül hagyásával;
T	=	az alapul szolgáló kitettség lejáratú éveiben kifejezve;
t	=	a hitelkockázati fedezet lejáratú éveiben kifejezve;
t^*	=	0, 25.

- (1) Az olyan értékpapírosítási pozíciók esetében, amelyekhez e szakasz szerint 1 250 %-os kockázati súlyt rendeltek, az intézmények a pozícióknak a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításánál történő figyelembevétele helyett e pozíciók kitettségértékét a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levonhatják az elsődleges alapvető tőkéből. Ebből a célból a kitettségérték kiszámításánál a 249. cikknek megfelelően figyelembe lehet venni az elismert, előre rendelkezésre bocsátott fedezetet.
- (2) Amennyiben az intézmény él az (1) bekezdésben meghatározott lehetőséggel, akkor a 268. cikkben meghatározott összegből levonhatja a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levont összeget mint maximális tőkekövetelményt, amelyet akkor kellene számításba venni az alapul szolgáló kitettségek tekintetében, ha nem kerültek volna értékpapírosításra.

2. ALSZAKASZ

A MÓDSZEREK ÉS KÖZÖS PARAMÉTEREK HIERARCHIÁJA

254. cikk

A módszerek hierarchiája

- (1) *törölve*
- (2) Az intézményeknek a 3. alszakaszban meghatározott valamelyik módszert kell alkalmazniuk a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására, az alábbi hierarchiának megfelelően:
 - a) az intézmény a belső minősítésen alapuló módszert (SEC-IRBA) alkalmazza a 258. cikkben meghatározott feltételek teljesülése esetén;
 - b) amennyiben a SEC-IRBA nem alkalmazható, az intézmény a külső minősítésen alapuló módszert (SEC-ERBA) alkalmazza a minősített pozíciók, vagy olyan pozíciók esetén, amelyeknél a 261. és a 262. cikknek megfelelően származtatott minősítést lehet alkalmazni, illetve a 265. és a 266. cikkben megállapított feltételektől függően a belső értékelési módszert;
 - c) amennyiben a SEC-ERBA nem alkalmazható, az intézménynek a sztenderd módszert (SEC-SA) kell alkalmaznia a 263. és a 264. cikknek megfelelően.
- (3) A (2) bekezdés b) pontjától eltérve az intézmény használhatja a SEC-SA-t a SEC-ERBA helyett **azoknak az értékpapírosítási pozícióknak az esetében, amelyek megfelelnek az alábbi feltételeknek:**
 - a) **[...] az értékpapírosítási pozíció nem első veszteségviselő ügyletrészsorozat vagy köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíció a 244. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint, feltéve, ha erre a célra a 25%-os vagy ennél alacsonyabb kockázati súlyra vonatkozó követelményt a SEC-SA-nak megfelelően számítják ki;**
 - b) **STS értékpapírosítási pozíciónak minősül; és**

c) [...] a SEC-ERBA szerinti, kockázattal súlyozott kitettségérték **a szóban forgó pozíció vonatkozásában** aránytalan lenne az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek hitelkockázatához képest. E **pont** [...] alkalmazásában akkor minősül a SEC-ERBA szerinti, [...] kockázattal súlyozott kitettségérték aránytalannak [...], ha 25 %-kal **magasabb lenne a SEC-SA szerint számított értéknél.**

Ha az intézmény úgy dönt, hogy e bekezdéssel összhangban a SEC-SA-t alkalmazza, [...] **indokolatlan késedelem nélkül** értesítenie kell az illetékes hatóságot. [...] **Az** illetékes hatóság az értesítés kézhezvétele után [...] kötelez**heti** az intézményt a SEC-ERBA alkalmazására, és ebben az esetben a döntéséről az értesítés kézhezvételét követő három hónapon belül tájékoztatnia kell az intézményt.

Az intézménynek rendszeresen ellenőriznie kell, hogy az e bekezdésben megállapított feltétel továbbra is teljesül-e, és ennek eredményéről tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot. Az illetékes hatóság a tájékoztatás kézhezvétele után felülvizsgálhatja az értékelését.

- (4) A (2) bekezdés sérelme nélkül, az intézmények egy ABCP-programbeli nem minősített pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához használhatják a 266. cikk szerinti belső értékelési módszert (IAA), amennyiben teljesülnek a 265. cikkben meghatározott feltételek. Amennyiben valamely intézmény megkapta a 265. cikk (2) bekezdése szerint engedélyt és egy ABCP-programbeli valamely adott pozícióra kiterjed az engedély hatálya, az intézménynek a belső értékelési módszert (IAA) kell alkalmaznia az adott pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítására.
- (5) Újra-értékpapírosításhoz kapcsolódó pozíció esetében az intézmények a 263. cikknek megfelelően a SEC-SA-t alkalmazzák a 269. cikkben meghatározott módosításokkal.
- (6) Minden egyéb esetben az értékpapírosítási pozíciókhoz 1 250 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

- (7) Az illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t a kapott értesítésekről és a (3) bekezdésnek megfelelően hozott határozatokról. Az EBH monitorozza a (3) bekezdéssel összefüggő gyakorlatok teljes körét, megállapításairól éves jelentést küld a Bizottságnak, és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki.
- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet hatálybalépését követően legalább kétfévente felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon a (3) bekezdés szerinti azon százalékos érték módosítására, amely azt adja meg, hogy a SEC-ERBA alkalmazásából eredő kockázattal súlyozott kitettségértéknek mennyivel kell meghaladnia a SEC-SA alkalmazása esetén kapott értéket a feltétel teljesüléséhez. Az e bekezdésnek megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban figyelembe kell venni a (7) bekezdésben említett jelentéseket. Az e bekezdésnek megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal bevezetett módosított százaléktérteknek legfeljebb 35 %-nak és legalább 15 %-nak kell lennie.

255. cikk

A K_{IRB} és a K_{SA} meghatározása

- (1) Amennyiben az intézmény alkalmazza a 3. alszakasz szerinti SEC-IRBA-t, a K_{IRB} értékét a (2)–(5) bekezdésnek megfelelően számítja ki.
- (2) Az intézmény úgy határozza meg a K_{IRB} értékét, hogy 8 %-kal megszorozza azon kockázattal súlyozott kitettségértékeket, amelyeket a 3. fejezetnek megfelelően számítanának ki az alapul szolgáló kitettségekre úgy, mintha azok nem lennének értékpapírosítva, és osztja az alapul szolgáló kitettségek kitettségértékével. A K_{IRB} értékét decimális formában, nulla és egy közötti számként kell kifejezni.

- (3) A K_{IRB} kiszámítása céljából az alapul szolgáló kitettségekre a 3. fejezetnek megfelelően kiszámítandó kockázattal súlyozott kitettségértékek magukban foglalják a következőket:
- a) az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségéhez kapcsolódó várható veszteségek összege, beleértve a halmaznak a 3. fejezet szerint még részét képező, nemteljesítő, alapul szolgáló kitettségeket; és
 - b) az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségéhez tartozó váratlan veszteségek összege, beleértve a halmaznak a 3. fejezet szerint részét képező, nemteljesítő, alapul szolgáló kitettségeket.
- (4) Az intézmény az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó K_{IRB} értéket a vásárolt követelések tőkekövetelményének kiszámítására vonatkozóan a 3. fejezetben meghatározott előírásoknak megfelelően is kiszámíthatja. E célból a lakossági kitettségeket vásárolt lakossági követelésként, a nem lakossági kitettségeket pedig vásárolt vállalati követelésként kell kezelni.
- (5) Az intézmények külön számítják ki a K_{IRB} értékét az olyan értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeinek felhígulási kockázata esetében, amelynél a szóban forgó kitettségek felhígulási kockázata jelentős.

Amennyiben a felhígulási és a hitelkockázatból eredő veszteségeket az értékpapírosítás során összesítve kezelik, az intézmények a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó megfelelő K_{IRB} értékét a 3. alszakasz alkalmazásában egyetlen K_{IRB} értékévé vonják össze. Amennyiben a hitel- vagy felhígulási kockázatból származó veszteségek fedezésére egységes tartalékalap vagy túlfedezet áll rendelkezésre, ez annak jeleként tekinthető, hogy az említett kockázatokat összesített módon kezelik.

Amennyiben a felhígulási és a hitelkockázatból eredő veszteségeket az értékpapírosítás során nem összesítve kezelik, az intézménynek módosítania kell az előző bekezdésben meghatározott kezelést, hogy prudens módon összevonja a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó megfelelő K_{IRB} értékeket.

- (6) Ha az intézmény a 3. alszakasz szerinti SEC-SA-t alkalmazza, a K_{SA} értékét úgy számítja ki, hogy 8 %-kal megszorozza azokat a kockázattal súlyozott kitettségértékeket, amelyeket a 2. fejezetnek megfelelően az alapul számított kitettségekre számítanak ki úgy, mintha azok nem lennének értékpapírosítva, és osztja az alapul szolgáló kitettségek értékével. A K_{SA} értékét decimális formában, nulla és egy közötti számként kell kifejezni.

E bekezdés alkalmazásában az intézmények az alapul szolgáló kitettségek kitettségértékét a 34. és a 110. cikk szerinti egyedi hitelkiigazítások és további értékkiigazítások nettósítása, valamint más szavatolótőke-csökkentések nélkül számítják ki.

- (7) Az (1)–(6) bekezdés alkalmazásában, ha az értékpapírosítási struktúra különleges célú gazdasági egység alkalmazását foglalja magában, akkor a különleges célú gazdasági egység értékpapírosításhoz kapcsolódó valamennyi kitettségét alapul szolgáló kitettségként kell kezelni. Az előző sérelme nélkül az intézmény a K_{IRB} vagy a K_{SA} kiszámítása céljából kizárhatja a különleges célú gazdasági egység kitettségeit az alapul szolgáló kitettségek halmazából, ha a különleges célú gazdasági egység kitettségeinek kockázata nem jelentős, vagy ha az nem befolyásolja az intézmény értékpapírosítási pozícióit.

Szintetikus értékpapírosítás esetében azokat a jelentős bevételeket, melyek olyan hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok kibocsátásából vagy a különleges célú gazdasági egység egyéb fedezett kötelezettségeiből származnak, amelyek az értékpapírosítási pozíciók visszafizetésének biztosítékaként szolgálnak, be kell vonni a K_{IRB} vagy K_{SA} kiszámításába, ha a biztosíték hitelkockázatára az ügyletrészsorozatonkénti veszteségelosztás vonatkozik.

- (8) Az (5) bekezdés harmadik albekezdésének alkalmazásában az EBA az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatást bocsát ki a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó K_{IRB} értékeinek összevonására vonatkozó megfelelő módszerekhez, amennyiben ezeket a kockázatokat az értékpapírosítás során nem kezelik összesített módon.

- (9) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak részletesebb meghatározása érdekében, hogy az intézmények milyen feltételekkel számíthatják ki az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó K_{IRB} értéket a (4) bekezdés szerint, különös tekintettel az alábbiakra:
- a) az értékpapírosítás tekintetében a belső hitelezési szabályzatok és a K_{IRB} kiszámításának modelljei;
 - b) különböző kockázati tényezők alkalmazása az alapul szolgáló kitettségekre a PD és az LGD érték becslése céljából; és
 - c) előzetes vizsgálati követelmények a követelések eladói által végrehajtott intézkedések és alkalmazott szabályzatok monitorozására.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket e rendelet hatálybalépésétől számított egy éven belül benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az ebben a bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében meghatározott eljárással összhangban történő elfogadására.

Az alsó veszteségviselési határ (attachment point – A) és a felső veszteségviselési határ (detachment point – D) meghatározása

- (1) A 3. alszakasz alkalmazásában az intézmény az alsó veszteségviselési határt (A) abban a küszöbértékben állapítja meg, amelynél az alapul szolgáló kitettségek halmazán belül megkezdődne a veszteségeknek a vonatkozó értékpapírosítási pozícióhoz való hozzárendelése.

Az alsó veszteségviselési határt (A) nulla és egy közé eső decimális értékkel kell kifejezni, amely:

- a) az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettség-halmaz fennálló egyenlegének a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatnál előbbre sorolt vagy azzal egyenrangú (pari passu) valamennyi ügyletrészsorozat fennálló egyenlegével csökkentett értéke, és
- b) az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségének fennálló egyenlege egymáshoz viszonyított arányával egyenlő.

- (2) A 3. alszakasz alkalmazásában az intézmény a felső veszteségviselési határt (D) abban a küszöbértékben állapítja meg, amelynél az alapul szolgáló kitettségek halmazán belül a veszteségek a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatban a kölcsöntőke teljes veszteségét eredményeznék.

A felső veszteségviselési határt (D) nulla és egy közé eső decimális értékkel kell kifejezni, amely:

- a) az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettség-halmaz fennálló egyenlegének a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatnál előbbre sorolt valamennyi ügyletrészsorozat fennálló egyenlegével csökkentett értéke, és
- b) az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségének fennálló egyenlege egymáshoz viszonyított arányával egyenlő.

- (3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az intézmény a túlfedezetet és az előre rendelkezésre bocsátott tartalékszámházakat ügyletrészsorozatként, az ilyen tartalékszámházakat alkotó eszközöket pedig alapul szolgáló kitettségként kezeli.

- (4) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az intézmény figyelmen kívül hagyja az előre nem rendelkezésre bocsátott olyan tartalékszámlelát és eszközöket, amelyek nem biztosítanak hitelminőség-javítást, például a csak likviditási támogatást jelentöket, a deviza- vagy kamatcsereügyleteket és a szóban forgó értékpapírosítási pozíciókhoz kapcsolódó készpénzbiztosíték-számlákat. Az előre rendelkezésre bocsátott tartalékszámlelát és a hitelminőség-javítást biztosító eszközök esetében az intézmény a számláknak vagy eszközöknek csak a veszteségviselő részeit kezeli értékpapírosítási pozícióként.
- (5) Amennyiben ugyanazon tranzakción belül kettö vagy több pozíciónak eltérö a lejáratí ideje, de arányosan oszlik meg közöttük az esetleges veszteség, az alsó veszteségviselési határok (A) és a felsö veszteségviselési határok (D) meghatározását az említett pozíciók összesített fennálló egyenlegének alapján kell elvégezni, és ebben az esetben az eredményül kapott alsó veszteségviselési határoknak (A) és felsö veszteségviselési határoknak (D) azonosnak kell lenniük.

257. cikk

Az ügyletrészsorozat lejáratának (M_T) meghatározása

- (1) A 3. alszakasz alkalmazásában és a (3) bekezdésre is figyelemmel az intézmény egy ügyletrészsorozat lejáratát (M_T) a következőképpen állapíthatja meg:
- a) az ügyletrészsorozat keretében esedékes szerződés szerinti kifizetések lejáratának a kitettséggel súlyozott átlagaként a következő képlet alapján számítva:

$$M_T = \sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

ahol CF_t a kötelezett által t időszak során teljesítendő valamennyi szerződés szerinti kifizetést (kölsöntöke, kamatfizetés és díjak) jelöli;

- b) az ügyletrészsorozat jogilag rögzített végsö lejáratí ideje szerint, a következő képlet alapján számítva:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80\%,$$

ahol M_L az ügyletrészsorozat jogilag rögzített végsö lejáratí ideje.

- (2) *törölve*
- (3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az ügyletrészsorozat lejáratát (M_T) minden esetben egyéves alsó és ötéves felső határ figyelembevételével kell meghatározni.
- (4) Amennyiben az intézmény szerződésből adódóan válhat kitetté az alapul szolgáló kitettségekből eredő lehetséges veszteségnek, az intézménynek az értékpapírosítási pozíció lejáratát a szóban forgó kitettségek leghosszabb lejáratának figyelembevételével kell meghatároznia. Rulírozó kitettségek esetében a rulírozó időszak alatt hozzáadható kitettség szerződés szerinti lehetséges leghosszabb fennmaradó lejáratát kell figyelembe venni.

3. ALSZAKASZ

A KOCKÁZATTAL SÚLYOZOTT KITETTSÉGÉRTÉK KISZÁMÍTÁSÁNAK MÓDSZEREI

258. cikk

A belső minősítésen alapuló módszer (SEC-IRBA) használatának feltételei

- (1) Az intézmények akkor használják a SEC-IRBA-t egy értékpapírosítási pozícióval összefüggésben a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához, ha a következő feltételek teljesülnek:
 - a) a pozíciót IRB-halmaz vagy vegyes halmaz fedezi, és az utóbbi esetben az intézmény a 3. szakasznak megfelelően ki tudja számítani a K_{IRB} értékét az alapul szolgáló kockázattal súlyozott kitettségérték legalább 95 %-ára;
 - b) az intézmény számára elegendő információ áll rendelkezésre az értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeire vonatkozóan ahhoz, hogy ki tudja számítani a K_{IRB} értéket;
 - c) az intézmény számára nincs megtiltva a SEC-IRBA (2) bekezdés szerinti alkalmazása egy meghatározott értékpapírosítási pozícióval összefüggésben.
- (2) Az illetékes hatóságok eseti alapon megtilthatják a SEC-IRBA használatát, ha az értékpapírosítás nagyon összetett vagy kockázatos jellemzőkkel rendelkezik. Ezzel összefüggésben nagyon összetett vagy kockázatos jellemzőnek tekinthetők a következők:
 - a) az olyan hitelminőség-javítás, amely a portfólióveszteségektől eltérő okokból erodálódhat;
 - b) a halmazok olyan kitettségekből állnak, amelyek belső korrelációja egy ágazatra vagy földrajzi területre való koncentráció következtében nagyfokú;
 - c) olyan ügyletek, amelyek esetében az értékpapírosítási pozíciók visszafizetése nagyban függ olyan kockázati tényezőktől, amelyeket a K_{IRB} nem tartalmaz;
 - d) az ügyletrészsorozatok közötti nagyon összetett veszteségelosztások.

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a SEC-IRBA szerint

- (1) A SEC-IRBA keretében egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítani, hogy a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni az alábbiaknak megfelelően meghatározott, alkalmazandó kockázati súllyal, amelynek alsó határa minden esetben 15 %:

$$RW = 1\,250\% \quad \text{ha } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \quad \text{ha } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{ha } A < K_{IRB} < D$$

ahol:

K_{IRB} az alapul szolgáló kitettségek halmazának 255. cikk szerinti tőkekövetelménye

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

ahol:

$$a = -(1 / (p \cdot K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

ahol:

$$p = \max [0,3; (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

ahol:

N az alapul szolgáló kitettségek halmazában lévő kitettségek (4) bekezdés szerint kiszámított tényleges száma

LGD az alapul szolgáló kitettségek halmazának (5) bekezdés szerint kiszámított, kitettséggel súlyozott átlagos nemteljesítéskori veszteségrátája

M_T az ügyletrészsorozat 257. cikk szerint meghatározott lejárata

Az A , B , C , D és E paramétereket a következő áttekintő táblázat alapján kell meghatározni:

		A	B	C	D	E
Nem lakossági	Előre sorolt, granuláris ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Előre sorolt, nem granuláris ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Nem előre sorolt, granuláris ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Nem előre sorolt, nem granuláris ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Lakossági	Előre sorolt	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Nem előre sorolt	0	0	-5,78	0,55	0,27

- (2) Ha az alapul szolgáló IRB-halmaz lakossági és nem lakossági kitettségeket egyaránt tartalmaz, a halmazt egy lakossági és egy nem lakossági alhalmazra kell bontani, és minden egyes alhalmazra különálló p paramétert (valamint a megfelelő inputparamétereket – N , K_{IRB} és LGD) kell becsülni. Ezt követően az egyes alhalmazok p paraméterei és az egyes alhalmazokban levő kitettségek nominális értéke alapján ki kell számítani az ügyletre vonatkozó p paraméter súlyozott átlagát.

- (3) Amennyiben az intézmény a SEC-IRBA-t vegyes halmazra alkalmazza, a p paraméter kiszámításához csak az IRB-módszerhez tartozó alapul szolgáló kitettségeket veheti figyelembe. E célból figyelmen kívül kell hagyni a sztenderd módszerhez tartozó alapul szolgáló kitettségeket.
- (4) A kitettségek tényleges számát (N) az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

ahol EAD_i a halmaz i-edik eszközéhez kapcsolódó nemteljesítéskori kitettség.

Az ugyanazon kötelezettel szembeni többszörös kitettségeket össze kell vonni, és egy kitettségnek kell tekinteni.

- (5) A kitettséggel súlyozott átlagos nemteljesítéskori veszteségrátát (LGD) az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

LGD_i az i-edik kötelezettel szembeni összes kitettség átlagos LGD értéke.

Amennyiben a vásárolt követelések hitel- és felhígulási kockázatát az értékpapírosításon belül összevonva kezelik, az LGD érték a hitelkockázat LGD értékének és 100 % felhígulási kockázati LGD-értéknek a súlyozott átlaga. Ehhez a súlyokat a hitelkockázat, illetve a felhígulási kockázat IRB-módszer szerinti különálló tőkekövetelményei képezik. E célból amennyiben a hitel- vagy a felhígulási kockázatból eredő veszteségek fedezésére egységes tartalékalap vagy túlfedezet áll rendelkezésre, ez annak jeleként tekinthető, hogy az említett kockázatokat összesített módon kezelik.

- (6) Ha a legnagyobb alapul szolgáló kitettség aránya (C_1) a halmazon belül legfeljebb 3 %, az intézmény az N és a kitettséggel súlyozott LGD-k átlagának kiszámításához használhatja a következő egyszerűsített módszert. Az N és az LGD-k értékét nulla és egy közötti számban kell kifejezni:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

LGD = 0,50

ahol

C_m a legnagyobb m kitettségek összegének kitettséggel súlyozott részaránya Ennek értékét nulla és egy közötti számban kell kifejezni,

az „ m ” értékét pedig az intézmény határozza meg.

Ha csak C_1 áll rendelkezésre, és értéke legfeljebb 0,03, az intézmény az LGD értékét 0,5-ben, N értékét pedig $1/C_1$ -ben állapíthatja meg.

- (7) Ha a pozíció olyan vegyes halmazon alapul, amely megfelel a 258. cikk (1) bekezdésének a) pontjában megállapított feltételeknek, az intézmény az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó tőkekövetelményt a következőképpen számítja ki:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

ahol

d azon alapul szolgáló kitettségek kitettségértékének az összes alapul szolgáló kitettség kitettségértékéhez képest mért aránya, amelyekre vonatkozóan a bank a K_{IRB} értékét ki tudja számítani. A d nulla és egy közötti érték; továbbá

K_{IRB} és K_{SA} a 255. cikk szerint meghatározott.

- (8) Ha az intézménynek a piaci kockázatok fedezésére szolgáló ügylet – például származtatott kamat- vagy devizaügylet – formájában van értékpapírosított pozíciója, akkor ehhez a származtatott ügyletnek olyan származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikk szerint számított kockázati súlyával.

Az első albekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (*pari passu*) a származtatott ügylettel, vagy – ilyen egyenrangú pozíció hiányában – az a pozíció, amely a veszteségviselési rangsorban közvetlenül a származtatott ügylet alá rendelt.

260. cikk

STS értékpapírosítások kezelése a SEC-IRBA szerint

A SEC-IRBA keretében egy STS értékpapírosításhoz tartozó pozíció kockázati súlyát a 259. cikknek megfelelően kell kiszámítani, a következő módosításokkal:

az előre sorolt értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának alsó határa = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

261. cikk

*A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a külső minősítésen alapuló módszer szerint
(SEC-ERBA)*

- (1) Egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének SEC-ERBA szerinti kiszámításához a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni az e cikk szerinti alkalmazandó kockázati súllyal.
- (2) Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, ha a minősítés a (7) bekezdésnek megfelelően rövid lejáratú hitelminősítésből származtatható, a következő kockázati súlyokat kell alkalmazni:

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	<i>Az összes egyéb minősítés</i>
Kockázati súly	15%	50%	100%	1 250%

- (3) Hosszú lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, ha a minősítés a (7) bekezdésnek megfelelően hosszú lejáratú hitelminősítésből származtatható, a 2. táblázatban meghatározott kockázati súlyokat kell alkalmazni adott esetben az ügyletrézsorozat 257. cikk és a (4) bekezdés szerinti lejáratával (M_T), valamint a nem előre sorolt ügyletrézsorozatok (5) bekezdés szerinti szélességével kiigazítva:

2. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Előre sorolt ügyletrészsorozat		Nem előre sorolt (keskeny) ügyletrészsorozat	
	<i>Ügyletrészsorozat lejáratára (M_T)</i>		<i>Ügyletrészsorozat lejáratára (M_T)</i>	
	<i>1 év</i>	<i>5 év</i>	<i>1 év</i>	<i>5 év</i>
1	15%	20%	15%	70%
2	15%	30%	15%	90%
3	25%	40%	30%	120%
4	30%	45%	40%	140%
5	40%	50%	60%	160%
6	50%	65%	80%	180%
7	60%	70%	120%	210%
8	75%	90%	170%	260%
9	90%	105%	220%	310%
10	120%	140%	330%	420%
11	140%	160%	470%	580%
12	160%	180%	620%	760%
13	200%	225%	750%	860%
14	250%	280%	900%	950%
15	310%	340%	1 050%	1 050%
16	380%	420%	1 130%	1 130%
17	460%	505%	1 250%	1 250%
Minden egyéb	1 250%	1 250%	1 250%	1 250%

- (4) Azon ügyletrészsorozatok kockázati súlyának meghatározásához, amelyek lejáratára egy és öt év között van, az intézmény lineáris interpolációt alkalmaz az egyéves és ötéves lejáratokra a 2. táblázatnak megfelelően alkalmazandó kockázati súlyok között.

- (5) Az ügyletrészsorozat szélességének figyelembevétele érdekében az intézmény a nem előre sorolt ügyletrészsorozatok kockázati súlyát a következőképpen állapítja meg:

$$RW = [RW \text{ a lejárat alapján a (4) bekezdés szerint kiigazítva}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

ahol

T = az ügyletrészsorozat szélessége ($D - A$)

ahol

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ

- (6) A nem előre sorolt ügyletrészsorozatok (3)–(5) bekezdés alapján kiszámított kockázati súlyaira 15 %-os alsó határérték vonatkozik. Továbbá az így kapott kockázati súlyok nem lehetnek kisebbek ugyanazon értékpapírosítás előre sorolt, ugyanolyan hitelminősítésű és lejáratú hipotetikus ügyletrészsorozatának kockázati súlyánál.
- (7) Származtatott minősítés alkalmazásához az intézményeknek a nem minősített pozíciókhoz egy olyan minősített referenciapozíció hitelminősítésével egyenértékű származtatott hitelminősítést kell rendelniük, amely teljesíti az alábbi feltételek mindegyikét:
- a) a referenciapozíció minden tekintetben egyenrangú (*pari passu*) a nem minősített értékpapírosítási pozícióval, vagy – egyenrangú pozíció hiányában – a referenciapozíció közvetlenül alárendelt a nem minősített pozícióhoz képest.
 - b) a referenciapozíció nem részesül harmadik fél által nyújtott olyan garanciában vagy egyéb hitelminőség-javításban, melyek a nem minősített pozíció esetében nem állnak rendelkezésre;
 - c) a referenciapozíció lejárata megegyezik a szóban forgó nem minősített pozíció lejáratával vagy hosszabb annál;
 - d) az intézmény a származtatott minősítéseket rendszeresen aktualizálja annak érdekében, hogy azok tükrözzék a referenciapozíció hitelminősítésében bekövetkező változásokat.

- (8) Ha az intézménynek a piaci kockázatok fedezésére szolgáló ügylet – például származtatott kamat- vagy devizaügylet – formájában van értékpapírosított pozíciója, akkor ehhez a származtatott ügyletnek olyan származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikk szerint számított kockázati súlyával.

Az első albekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (*pari passu*) a származtatott ügylettel, vagy – ilyen egyenrangú pozíció hiányában – az a pozíció, amely a veszteségviselési rangsorban közvetlenül a származtatott ügylet alá rendelt.

262. cikk

STS értékpapírosítások kezelése a SEC-ERBA szerint

- (1) A SEC-ERBA keretében egy STS értékpapírosításhoz tartozó pozíció kockázati súlyát a 261. cikknek megfelelően kell kiszámítani, figyelemmel az e cikkben meghatározott módosításokra is:
- (2) Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, ha a minősítés a 261. cikk (7) bekezdésének megfelelően rövid lejáratú hitelminősítésből származtatható, a következő kockázati súlyokat kell alkalmazni:

3. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	Az összes egyéb minősítés
Kockázati súly	10%	35%	70%	1 250%

- (3) Hosszú lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, ha a minősítés a 261. cikk (7) bekezdésének megfelelően hosszú lejáratú hitelminősítésből származtatható, a kockázati súlyokat a 4. táblázatnak megfelelően kell meghatározni, kiigazítva az ügyletrészsorozat lejáratával (M_T) a 257. cikk és a 261. cikk (4) bekezdése szerint, valamint a nem előre sorolt ügyletrészsorozatok esetében az ügyletrészsorozat szélességével a 261. cikk (5) bekezdése szerint:

4. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Előre sorolt ügyletrészsorozat		Nem előre sorolt (keskeny) ügyletrészsorozat	
	<i>Ügyletrészsorozat lejárata (M_T)</i>		<i>Ügyletrészsorozat lejárata (M_T)</i>	
	<i>1 év</i>	<i>5 év</i>	<i>1 év</i>	<i>5 év</i>
1	10%	15%	15%	50%
2	10%	20%	15%	55%
3	15%	25%	20%	75%
4	20%	30%	25%	90%
5	25%	35%	40%	105%
6	35%	45%	55%	120%
7	40%	45%	80%	140%
8	55%	65%	120%	185%
9	65%	75%	155%	220%
10	85%	100%	235%	300%
11	105%	120%	355%	440%
12	120%	135%	470%	580%
13	150%	170%	570%	650%
14	210%	235%	755%	800%
15	260%	285%	880%	880%
16	320%	355%	950%	950%
17	395%	430%	1 250%	1 250%
Minden egyéb	1 250%	1 250%	1 250%	1 250%

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a sztenderd módszer szerint (SEC-SA)

- (1) A SEC-SA keretében egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítani, hogy a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni az alábbiaknak megfelelően meghatározott, alkalmazandó kockázati súllyal, amelynek alsó határa minden esetben 15 %:

$$RW = 1\,250\% \quad \text{ha } D \leq K_A$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{ha } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] \quad \text{ha } A < K_A < D$$

ahol:

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ

K_A a (2) bekezdés szerint számított paraméter

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

ahol:

$$a = -(1 / (p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ olyan értékpapírosítási pozíció esetében, amely nem újra-értékpapírosítási pozíció

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában K_A a következőképpen számítandó ki:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

ahol:

K_{SA} az alapul szolgáló halmaz 255. cikk szerint meghatározott tőkekövetelménye

W a következők egymáshoz viszonyított aránya:

- a) a nemteljesítő alapul szolgáló kitettségek névértékének összege, és
- b) az összes alapul szolgáló kitettség névértékének összege. E célból a nemteljesítő kitettség olyan alapul szolgáló kitettség, amelyre a következők valamelyike vonatkozik: i. 90 napja vagy annál régebb óta késedelmes; ii. csőd- vagy fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá tartozik; iii. végrehajtás vagy hasonló eljárás hatálya alá tartozik; vagy iv. az értékpapírosítási dokumentáció alapján nemteljesítő.

Ha az intézmény a halmazban lévő alapul szolgáló kitettségek legfeljebb 5 %-ára vonatkozóan nem ismeri a késedelmi státuszt, a K_A kiszámításakor alkalmazhatja a SEC-SA-t a következő kiigazítással:

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where w known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Ha az intézmény a halmazban lévő alapul szolgáló kitettségek több mint 5 %-ára vonatkozóan nem ismeri a késedelmi státuszt, az értékpapírosítási pozícióra 1 250 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

(3) Ha az intézménynek a piaci kockázatok fedezésére szolgáló ügylet – például származtatott kamat- vagy devizaügylet – formájában van értékpapírosított pozíciója, akkor ehhez a származtatott ügylethez olyan származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikk szerint számított kockázati súlyával.

E bekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (pari passu) a származtatott ügylettel, vagy ilyen egyenrangú pozíció hiányában az a pozíció, amely a veszteségviselési rangsorban közvetlenül a származtatott ügylet alá rendelt.

264. cikk

STS értékpapírosítások kezelése a SEC-SA szerint

A SEC-SA szerint az STS értékpapírosítások kockázati súlyát a 263. cikknek megfelelően kell kiszámítani, figyelemmel a következő módosításokra is:

az előre sorolt értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának alsó határa = 10 %

$p = 0,5$

265. cikk

A belső értékelési módszer (IAA) alkalmazási köre és operatív követelményei

- (1) Az intézmények akkor számíthatják ki az ABCP-programokban meglévő nem minősített pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértékeit a 266. cikk szerinti belső értékelési módszerrel, ha illetékes hatóságaiktól megkapták a (2) bekezdés szerinti engedélyt. Amennyiben valamely intézmény megkapta a 265. cikk (2) bekezdése szerint engedélyt és egy ABCP-programbeli valamely adott pozícióra kiterjed az engedély hatálya, az intézménynek a belső értékelési módszert (IAA) kell alkalmaznia az adott pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítására.
- (2) Az illetékes hatóságoknak az intézmények számára egyértelműen meghatározott alkalmazási körön belül engedélyezniük kell a belső értékelési módszer használatát, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
 - a) az ABCP-program keretében kibocsátott kereskedelmi értékpapírokban levő összes pozíció minősített pozíció;
 - b) a pozíció hitelminőségének belső értékelési módszere egy vagy több külső hitelminősítő intézet nyilvánosan hozzáférhető, azonos típusú értékpapírosítási pozíciók vagy alapul szolgáló kitettségek minősítésére vonatkozó értékelési módszereit tükrözi;

- ba) az ABCP-program keretében kibocsátott kereskedelmi értékpapírt elsősorban harmadik fél befektetők számára bocsátják ki;
- c) az intézmény belső értékelési eljárása legalább annyira konzervatív, mint azoknak a külső hitelminősítő intézeteknek a nyilvánosan hozzáférhető értékelései, amelyek külső minősítést adtak az ABCP-program során kibocsátott kereskedelmi értékpapírokra vonatkozóan, különös tekintettel a stressztényezőkre és egyéb releváns számszerű elemekre;
- d) az intézmény belső értékelési módszere figyelembe veszi az ABCP-program kereskedelmi értékpapírjait minősítő elismert külső hitelminősítő intézetek által nyilvánosságra hozott valamennyi vonatkozó minősítési módszert, és a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítésének megfelelő minősítési kategóriákat tartalmaz. Az intézmény belső nyilvántartásaiban dokumentálja az arra vonatkozó magyarázatot, hogy az e pontban meghatározott követelményeket milyen módon teljesítik, és rendszeresen frissíti ezt a dokumentumot;
- e) az intézmény a belső minősítési módszert belső kockázatkezelési célra is alkalmazza, beleértve a döntéshozatali, vezetői információs és a belső tőkeallokációs folyamatokat is;
- f) belső vagy külső auditorok, külső hitelminősítő intézet, illetve az intézmény belső hitel-felülvizsgálati vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egységei rendszeresen felülvizsgálják a belső értékelési folyamatot, valamint az intézmény ABCP-programban meglévő kitettségeinek hitelminőségére vonatkozó belső értékelések minőségét;
- g) az intézmény folyamatosan nyomon követi belső minősítéseinek teljesítményét a belső értékelési módszer teljesítményének értékelése érdekében, és a módszert szükség szerint módosítja, ha a kitettségek teljesítménye rendszeresen eltér a belső minősítések által jelzettől;

- h) az ABCP-program a program kezelőjének szóló iránymutatás formájában a kockázatvállalás és felelősség irányítására vonatkozó előírásokat tartalmaz, legalább a következőkre vonatkozóan:
 - i. az i) pont szerinti befogadhatósági kritériumok;
 - ii. a likviditási hitelkeretektől és a hitelminőség-javítási keretektől adódó kitettségek típusa és pénzübeli értéke;
 - iii. az ABCP-programban lévő értékpapírosítási pozíciók közötti veszteségmegoszlás;
 - iv. az átruházott eszközök jogi és gazdasági szempontból történő elkülönítése az eszközöket eladó személytől;
- i) az ABCP-program befogadhatósági kritériumai előírják legalább a következőket:
 - i. a lényegesen késedelmes vagy nemteljesítő eszközök megvásárlásának kizárása;
 - ii. az egy kötelezettre vagy földrajzi területre vonatkozó túlzott koncentráció korlátozása;
 - iii. a megvásárolni kívánt eszközök futamidejének korlátozása;
- j) az eszközt eladó hitelkockázati és üzleti profiljának elemzése, ami kiterjed legalább a következőkre:
 - i. az eladó múltbeli és várható pénzügyi teljesítménye;
 - ii. aktuális piaci pozíciója és jövőbeli várható versenyképessége;
 - iii. tőkeszerkezete, pénzáramlása, kamatfedezete és adósságminősítése;
 - iv. hitelezési normái, adósságszolgálati képessége és beszedési folyamatai;

- k) az ABCP-program rendelkezik olyan beszédési szabályzatokkal és folyamatokkal, amelyek figyelembe veszik az állománykezelő működési képességét és hitelminőségét, valamint olyan jellemzőkkel, amelyek csökkentik az eladó, illetve az állománykezelő teljesítményével összefüggő kockázatot. E pont alkalmazásában a teljesítménnyel összefüggő kockázatok csökkenthetők az eladó vagy állománykezelő aktuális hitelminőségén alapuló olyan kiváltó feltételek alkalmazásával, amelyek révén megelőzhető, hogy az eladó, illetve az állománykezelő fizetéseképtelensége esetén az ABCP-program ne férjen hozzá az őt megillető forrásokhoz;
 - l) az ABCP-program által megvásárolható eszközök halmazára vonatkozó összesített veszteségbecslés figyelembe veszi az összes potenciális kockázatforrást, például a hitelkockázatot és a felhígulási kockázatot;
 - m) amennyiben az eladó által biztosított hitelminőség-javítás mértéke csak a hitellel kapcsolatos veszteségen alapul, és a felhígulási kockázat az adott eszközhalmaz esetében jelentős, az ABCP-program különálló, a felhígulási kockázatra vonatkozó tartalékot foglal magában;
 - n) a szükséges hitelminőség-javítási szint meghatározásakor a programnak több évnyi múltbeli információt kell figyelembe vennie, beleértve a veszteségeket, késedelmeket, a felhígulást és a követelések megtérülési idejét;
 - o) az alapul szolgáló portfólió potenciális hitelminőség-romlásának mérséklése érdekében az ABCP-program a kitettségek megvásárlására vonatkozó strukturális elemeket tartalmaz. Ezen elemek közé tartozhatnak a további értékpapír-kibocsátást meggátoló, illetve a meglévő eszközállomány értékesítését kiváltó, adott kitettséghezalmazra vonatkozó feltételek;
 - p) az intézmény értékeli az alapul szolgáló eszközhalmaz jellemzőit, például hitelminősítésének súlyozott átlagát, és megállapítja az egy kötelezettre vagy egy földrajzi területre vonatkozó koncentrációt, valamint az eszközhalmaz granularitását.
- (3) Amennyiben az intézmény belső ellenőrzési, hitel-felülvizsgálati vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egységei végzik a (2) bekezdés f) pontjában előírt felülvizsgálatot, azok függetlenek az intézmény ABCP-programmal foglalkozó belső egységeitől, és nem állnak kapcsolatban az ügyféllel.

- (4) Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak a belső értékelési módszer alkalmazására, csak az alábbi feltételek mindegyikének teljesülése esetén térhetnek vissza az IAA alkalmazási körébe tartozó pozíciók esetében másik módszer alkalmazásához:
- a) az intézmény az illetékes hatóság számára meggyőző módon bemutatta, hogy megfelelő indoka van egy másik módszer alkalmazásához történő visszatérésre;
 - b) az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

266. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a SEC-IAA szerint

- (1) A belső értékelési módszer alapján az intézmény az ABCP-programhoz tartozó nem minősített pozíciót belső értékelése alapján a 265. cikk (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott valamely minősítési kategóriához rendeli. A pozícióhoz ugyanazt a származtatott minősítést kell hozzárendelni, mint amely a 265. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján az adott minősítési kategóriához tartozó hitelminősítés.
- (2) Az (1) bekezdés alapján kapott minősítésnek az első hozzárendelés időpontjában legalább befektetési vagy annál jobb minősítésűnek kell lennie, és azt a kockázattal súlyozott kitettségérték 261. vagy adott esetben 262. cikk szerinti kiszámítása céljából külső hitelminősítő intézet által adott figyelembe vehető hitelminősítésnek kell tekinteni.

4. ALSZAKASZ

AZ ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSI POZÍCIÓKRA VONATKOZÓ FELSZŐ HATÁROK

267. cikk

Előre sorolt értékpapírosítási pozíciók esetében alkalmazandó maximális kockázati súly:

„look through” megközelítés

- (1) Amennyiben az intézmény mindenkor ismeri az alapul szolgáló kitettségek összetételét, egy előre sorolt értékpapírosítási pozícióhoz olyan maximális kockázati súlyt rendelhet, amely egyenlő az alapul szolgáló kitettségekre alkalmazandó, kitettséggel súlyozott azon átlagos kockázati súllyal, amely akkor lenne alkalmazandó, ha az alapul szolgáló kitettségeket nem értékpapírosították volna.
- (2) Alapul szolgáló kitettségek olyan halmazai esetében, amelyekre az intézmény kizárólag a sztenderd módszert vagy az IRB-módszert alkalmazza, az előre sorolt értékpapírosítási pozíció maximális kockázati súlya egyenlő azon kitettséggel súlyozott átlagos kockázati súllyal, amely akkor lenne a 2. vagy a 3. fejezet szerint alkalmazandó az alapul szolgáló kitettségekre, ha azokat nem értékpapírosították volna.

Vegyes halmazok esetében a maximális kockázati súlyt a következőképpen kell kiszámítani:

- a) amennyiben az intézmény a SEC-IRBA-t alkalmazza, az alapul szolgáló halmaz sztenderd módszerhez tartozó részéhez és IRB-módszerhez tartozó részéhez külön-külön hozzá kell rendelni a vonatkozó módszer szerinti megfelelő kockázati súlyt;
 - b) ha az intézmény a SEC-SA-t vagy a SEC-ERBA-t alkalmazza, az előre sorolt értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó maximális kockázati súlynak egyenlőnek kell lennie az alapul szolgáló kitettségek sztenderd módszer szerinti kockázati súlyának súlyozott átlagával.
- (3) E cikk alkalmazásában az IRB-módszer szerint, a 3. fejezetnek megfelelően alkalmazandó kockázati súly magában foglalja:
 - a) a várható veszteségek 12,5-del megszorított összegének
 - b) az alapul szolgáló kitettségek kitettségi értékéhez viszonyított arányát.

- (4) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően kiszámított maximális kockázati súly alacsonyabb kockázati súlyt eredményez, mint a kockázati súlyokra vonatkozóan értelemszerűen a 259–264. cikkben meghatározott alsó határ, az előbbi kell alkalmazni.

268. cikk

Maximális tőkekövetelmények

- (1) A SEC-IRBA-t használó értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy más intézmény, vagy a SEC-ERBA-t, illetőleg a SEC-SA-t használó értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor intézmény az általa tartott értékpapírosítási pozícióra azzal a tőkekövetelménnyel egyenlő maximális tőkekövetelményt alkalmazhat, amelyet a 2. vagy a 3. fejezetnek megfelelően úgy számítanak ki az alapul szolgáló kitettségekre, mintha azokat nem értékpapírosították volna. E cikk alkalmazásában az IRB-módszer szerinti tőkekövetelmény magában foglalja a szóban forgó kitettségek 3. fejezetnek megfelelően kiszámított várható veszteségét, valamint a váratlan veszteségek 1,06-dal megszorzott összegét.
- (2) Vegyes halmazok esetében a maximális tőkekövetelményt az alapul szolgáló kitettségeknek az IRB-módszer és a sztenderd módszer szerinti részére vonatkozó, az (1) bekezdésnek megfelelően számított tőkekövetelmények kitettséggel súlyozott átlagaként kell meghatározni.

- (3) A maximális tőkekövetelmény az (1) vagy a (2) bekezdésnek megfelelően kiszámított összegnek és az intézmény tulajdonában lévő, a releváns ügyletrészsorozatban (V) legnagyobb arányt képviselő érdekeltség – százalékban kifejezett és a következők szerint megállapított – értékének a szorzata:
- a) olyan intézmény esetében, amelynek egyetlen ügyletrészsorozatban egy vagy több értékpapírosítási pozíciója van, V egyenlő az intézmény által az adott ügyletrészsorozatban tartott értékpapírosítási pozíciók névértékének az ügyletrészsorozat névértékéhez viszonyított arányával;
 - b) olyan intézmény esetében, amelynek különböző ügyletrészsorozatokban van értékpapírosítási pozíciója, V egyenlő az érintett ügyletrészsorozatok figyelembevételével megállapított maximális érdekeltséghányaddal. E célból az egyes ügyletrészsorozatokra vonatkozó érdekeltséghányadot az a) pontnak megfelelően kell kiszámítani.
- (4) Valamely értékpapírosítási pozíció maximális tőkekövetelményének e cikk szerinti kiszámításakor az értékesítésből származó nyereség teljes összegét és az értékpapírosítási ügyletből származó hitelminőség-javító, csak kamatfizetésű eszköz értékét le kell vonni az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján.

5. ALSZAKASZ
EGYÉB RENDELKEZÉSEK

269. cikk
Újra-értékpapírosítás

- (1) Újra-értékpapírosításhoz kapcsolódó pozíció esetében az intézmény a 263. cikk szerinti SEC-SA-t alkalmazza a következő módosításokkal:
 - a) $W = 0$ a kitettségek alapul szolgáló halmazán belül egy értékpapírosítási ügyletrézsorozathoz kapcsolódó kitettségek esetében;
 - b) $p = 1,5$;
 - c) az így kapott kockázati súlyra 100 %-os alsó határ vonatkozik.
- (2) A K_{SA} értékét az alapul szolgáló értékpapírosítási kitettségekre a 2. alszakasznak megfelelően kell kiszámítani.
- (3) A 4. alszakaszban meghatározott maximális tőkekövetelmény az újra-értékpapírosítási pozíciókra nem alkalmazható.
- (4) Amennyiben az alapul szolgáló kitettségek halmaza értékpapírosítási ügyletrézsorozatok és más típusú eszközök alkotta vegyes halmaz, a K_A paramétert a kitettségek egyes alcsoportjaira külön-külön kiszámított K_A érték kitettséggel súlyozott nominális átlagaként kell meghatározni.

Az értékpapírosítást kezdeményező intézmény egy értékpapírosítási pozícióval összefüggésben a kockázattal súlyozott kitettségértéket értelemszerűen a 260., 262. vagy a 264. cikknek megfelelően számíthatja ki, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az értékpapírosítás **adott esetben** teljesíti az STS értékpapírosításra vonatkozó, az [értékpapírosítási rendelet] 3. fejezetének 1. szakaszában megállapított követelményeket, a 8. cikk (1) bekezdésében szereplő rendelkezések kivételével;
- b) a pozíció előre sorolt értékpapírosítási pozíciónak minősül;
- c) az értékpapírosítás vállalkozásokkal szembeni kitettségek halmazán alapul, és a kitettségportfólió egyenlegét legalább 80 %-ban az 501. cikk szerinti, kkv-kkal szembeni kitettség alkotja az értékpapírosítás időpontjában, vagy rulírozó értékpapírosítás esetén abban az időpontban, amikor egy újabb kitettséget vonnak be az értékpapírosításba;
- d) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által nem megtartott pozíciókhoz kapcsolódó hitelkockázatot olyan garancia vagy viszontgarancia révén ruházzák át, amely teljesíti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel összefüggésben a 4. fejezetben meghatározott, a hitelkockázat sztenderd módszerére vonatkozó követelményeket;
- e) a garantőr vagy adott esetben a viszontgarantőr valamely tagállam központi kormányzata vagy központi bankja, multilaterális fejlesztési bank, nemzetközi szervezet vagy fejlesztési szervezet, és a garantőrrel vagy viszontgarantőrrel szembeni kitettség a harmadik rész 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súlyra jogosult.

- (1) Amennyiben az [értékpapírosítási rendelet] 2. fejezetében előírt követelmények bármely érdemi szempont tekintetében az intézmény gondatlansága vagy mulasztása miatt nem teljesülnek, az illetékes hatóságok arányos addicionális kockázati súlyt szabnak ki, amely annak a kockázati súlynak legalább 250 %-a (de legfeljebb 1 250 %), amely a 247. cikk (6) bekezdésében, illetve a 337. cikk (3) bekezdésében meghatározott módon alkalmazandó az érintett értékpapírosított pozíciókra. Az előzetes vizsgálatra vonatkozó rendelkezések ismételt megsértése esetén ezen kockázati súly mértéke fokozatosan emelendő. Az illetékes hatóságok az [értékpapírosítási rendelet] 4. cikke (4) bekezdésében egyes értékpapírosítások tekintetében biztosított mentességeket az e cikk értelmében az [értékpapírosítási rendelet] 4. cikke (4) bekezdésének hatálya alá tartozó értékpapírosításokra vonatkozóan kiszabott kockázati súly csökkentése révén veszik figyelembe.
- (2) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki annak érdekében, hogy meg lehessen könnyíteni a felügyeleti gyakorlatok e cikk (1) bekezdésének végrehajtása vonatkozásában történő összehangolását, ideértve az előzetes vizsgálatra és a kockázatkezelésre vonatkozó kötelezettségek megszegése esetén hozandó intézkedéseket is.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. SZAKASZ

KÜLSŐ HITELMINŐSÍTÉS

270b. cikk

Külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítések felhasználása

Az intézmények csak abban az esetben alkalmazhatnak hitelminősítést az értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának e fejezet szerinti meghatározásához, ha a hitelminősítést egy külső hitelminősítő intézet bocsátotta ki vagy hagyta jóvá az 1060/2009/EK rendelettel összhangban.

270c. cikk

A külső hitelminősítő intézetek hitelminősítései által teljesítendő követelmények

A kockázattal súlyozott kitettségértékek 3. szakasz szerinti számítása céljából az intézmények csak akkor használhatják külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseit, ha teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) nincs eltérés a hitelminősítés által figyelembe vett fizetési típusok és azon fizetési típusok között, amelyre a kérdéses értékpapírosítási pozíciót létrehozó szerződés szerint az intézmény jogosult;
- b) a külső hitelminősítő intézet közzéteszi a hitelminősítéseket, a veszteség- és pénzáramlás-elemzésekre, a minősítéseknek az alapul szolgáló minősítési feltételezések változásaira, többek között az alapul szolgáló kitettségek teljesítményének változására való érzékenységre, továbbá az 1060/2009/EK rendelettel összhangban az eljárásokra, a módszertanokra, a kiinduló feltételezésekre, valamint a minősítéseket alátámasztó legfőbb szempontokra vonatkozó információkat. E pont alkalmazásában az információt akkor kell nyilvánosan elérhetőnek tekinteni, ha azt hozzáférhető formátumban hozzák nyilvánosságra. Nem minősül nyilvánosan elérhetőnek az olyan tájékoztatás, amelyet csak korlátozott körben tesznek hozzáférhetővé;
- c) a hitelminősítések szerepelnek a külső hitelminősítő intézetek átmenetmátrixában is;

- d) a hitelminősítések sem részben, sem egészben nem alapulnak a maga az intézmény által biztosított, előre nem rendelkezésre bocsátott támogatáson. Ha valamely pozíció egészben vagy részben előre nem rendelkezésre bocsátott támogatáson alapul, az intézmény az e pozícióhoz tartozó kockázattal súlyozott kitettségérték 3. szakasz szerinti kiszámítása tekintetében a szóban forgó pozíciót úgy tekinti, mintha azt nem minősítették volna;
- e) a külső hitelminősítő intézet vállalta, hogy magyarázatokat tesz közzé arról, hogy az alapul szolgáló kitettségek teljesítményének változása miként befolyásolja a hitelminősítést.

270d. cikk

Hitelminősítések alkalmazása

- (1) Az intézmény egy vagy több külső hitelminősítő intézetet jelölhet ki (a továbbiakban: kijelölt külső hitelminősítő intézet), és az ezek által készített hitelminősítéseket kell használnia a kockázattal súlyozott kitettségérték e fejezet szerinti kiszámításához.
- (2) Az intézménynek az értékpapírosítási pozícióira vonatkozó hitelminősítéseket következetesen és nem szelektív módon kell használnia, és e célból teljesítenie kell a következő előírásokat:
 - a) az intézmény nem teheti meg, hogy az egyes ügyletrészsorozatokba tartozó pozícióira egy adott külső hitelminősítő intézet hitelminősítését, más ügyletrészsorozatokba tartozó pozícióira – amelyeket az első külső hitelminősítő intézet minősített vagy nem minősített – pedig egy másik külső hitelminősítő intézet hitelminősítését alkalmazza egyazon értékpapírosításon belül;
 - b) abban az esetben, ha egy pozíció két különböző kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, az intézménynek a kedvezőtlenebb hitelminősítést kell alkalmaznia;
 - c) abban az esetben, ha egy pozíció három vagy annál több különböző kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, a két legkedvezőbb hitelminősítést kell alkalmazni. Ha a két legkedvezőbb minősítés eltérő, akkor a kettő közül a kedvezőtlenebbet kell alkalmazni;
 - d) az intézmények nem szorgalmazhatják aktívan a kedvezőtlenebb hitelminősítések visszavonását.

- (3) Amennyiben egy értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek a 4. fejezetnek megfelelően teljes vagy részleges elismert hitelkockázati fedezetben részesülnek, és e fedezet hatását a kijelölt külső hitelminősítő intézet az értékpapírosítási pozíció hitelminősítésében figyelembe veszi, akkor az intézménynek az ezen hitelminősítéshez tartozó kockázati súlyt kell alkalmaznia. Amennyiben az ebben a bekezdésben említett hitelkockázati fedezet a 4. fejezet alapján nem ismerhető el, a hitelminősítést sem lehet elismerni, és az értékpapírosítási pozíciót nem minősítettként kell kezelni.
- (4) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció a 4. fejezetnek megfelelően elismert hitelkockázati fedezetben részesül, és e fedezet hatását a kijelölt külső hitelminősítő intézet az értékpapírosítási pozíció hitelminősítésében figyelembe veszi, akkor az intézménynek úgy kell kezelnie az értékpapírosítási pozíciót, mintha azt nem minősítették volna, és a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 4. fejezetnek megfelelően kell kiszámítania.

270e. cikk

Értékpapírosítással kapcsolatos megfeleltetés

Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhat ki az e fejezetben meghatározott hitelminőségi besorolásoknak és a külső hitelminősítő intézetek megfelelő hitelminősítéseinek objektív és következetes módon történő megfeleltetésére. E célból az EBH-nak mindenekelőtt:

- a) különbséget kell tennie az egyes minősítések által kifejezett relatív kockázati fokozatok között;
- b) olyan kvantitatív tényezőket kell figyelembe vennie, mint a nemteljesítési vagy veszteségráták, továbbá az egyes külső hitelminősítő intézetek különböző eszközosztályokra vonatkozó hitelminősítéseinek múltbeli teljesítménye;
- c) olyan kvalitatív tényezőket kell figyelembe vennie, mint a külső hitelminősítő intézet által minősített ügyletek köre, az alkalmazott módszertan és a hitelminősítések tartalma, különösen pedig azt, hogy ezek az értékelések a várható veszteséget vagy az „első” veszteséget, illetve a kamatok időben történő fizetését vagy a végső kamatfizetést veszik-e figyelembe;

- d) törekednie kell arra, hogy az olyan értékpapírosítási pozíciók, amelyekre vonatkozóan a külső hitelminősítő intézetek által készített hitelminősítések alapján ugyanazokat a kockázati súlyokat alkalmazzák, valóban egyenlő mértékű hitelkockázatnak legyenek kitéve.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

- (8) A 337. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„337. cikk

Az értékpapírosítással létrejött eszközök szavatolótőke-követelménye

- (1) Az intézménynek a kereskedési könyvben levő értékpapírosítási pozíciót jelentő eszközök tekintetében a 327. cikk (1) bekezdése szerint kiszámított nettó pozíciókat azon kockázati súly 8 %-ával kell súlyoznia, amelyet a nem kereskedési könyvi pozíciójára alkalmazna a harmadik rész II. címe 5. fejezete 3. szakaszának megfelelően.
- (2) A kockázati súlyok (1) bekezdés alkalmazásában történő meghatározásakor a PD-re és az LGD-re vonatkozó becslések meghatározhatók valamely intézmény járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatra vonatkozó (IRC) módszeréből nyert becslések alapján, amennyiben az adott intézmény engedélyt kapott a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatára vonatkozó belső modell használatára. Ez utóbbi, alternatív számítási módszer csak az illetékes hatóságok engedélyének függvényében alkalmazható – az engedélyt meg kell adni, ha a becslések megfelelnek az IRB-módszer II. cím 3. fejezetében meghatározott mennyiségi követelményeinek.

Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH iránymutatást bocsát ki az IRC-módszeren alapuló PD- és LGD-becslések bemeneti adatként való felhasználásáról.

- (3) A 247. cikk (6) bekezdésével összhangban addicionális kockázati súly tárgyát képező értékpapírosítási pozíciók esetében a teljes kockázati súly 8 %-át kell alkalmazni.
- (4) Az intézménynek az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához – a 338. cikk (4) bekezdése szerint kezelt értékpapírosítási pozíciók kivételével – összegeznie kell az (1), (2) és (3) bekezdés alkalmazásából eredő súlyozott pozícióit (tekintet nélkül arra, hogy azok hosszúak vagy rövidek-e).
- (5) Amennyiben egy hagyományos értékpapírosításban az azt kezdeményező intézmény nem teljesíti a jelentős kockázatátruházás 244. cikk szerinti feltételeit, az intézmény az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettséget úgy vonja be a szavatolótőke-követelmény kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna.

Amennyiben egy szintetikus értékpapírosításban az azt kezdeményező intézmény nem teljesíti a jelentős kockázatátruházás 245. cikk szerinti feltételeit, az intézmény az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettséget úgy vonja be a szavatolótőke-követelmény kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna, és a hitelkockázati fedezet szempontjából figyelmen kívül hagyja a szintetikus értékpapírosítás hatását.”

- (9) Az ötödik részt el kell hagyni.

- (10) *törölve*

11. A 457. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

”c) az értékpapírosítás 242–270a. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;”.

- (12) A szöveg a következő 519a. cikkel egészül ki:

A Bizottság [e rendelet hatálybalépésének napja]-tól számított 2 éven belül jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a harmadik rész II. címe 5. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásáról az értékpapírosítási piacok fejleményeinek tükrében, **és ahhoz adott esetben jogalkotási javaslatot is mellékel.** A jelentés mindenekelőtt azt értékeli, hogy a 254. cikkben meghatározott módszer-hierarchia **és az értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségmente számításának a működése** milyen hatást gyakorol az intézmények uniós értékpapírosítási piacokon végrehajtott kibocsátási és befektetési tevékenységére és az Unió, valamint a tagállamok pénzügyi stabilitására. A jelentés figyelembe veszi továbbá a szabályozás terén a nemzetközi fórumokon bekövetkezett fejleményeket is, **különös tekintettel az értékpapírosításokra vonatkozó nemzetközi standardokkal kapcsolatos fejleményekre.**

2. cikk

A fennálló értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott időpontban fennálló értékpapírosítási pozíciók tekintetében az intézmények 2019. december 31-ig továbbra is alkalmazhatják az 575/2013/EU rendeletnek a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott időpontot megelőző napon hatályos változata harmadik része II. címe 5. fejezetében és 337. cikkében foglalt rendelkezéseket, amennyiben az intézmény:

- a) az illetékes hatóságot legkésőbb [meghatározott időpont]-ig értesíti arról, hogy alkalmazni kívánja ezt a cikket;
- b) ezt a cikket valamennyi olyan fennálló értékpapírosítási pozícióra alkalmazza, amelyet az intézmény a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott időpontban tart.

3. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) Ez a rendelet [a hatálybalépés dátuma]-tól/-től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök
